בית משפט לענייני משפחה בירושלים

1 דצמבר 2020

תלה"מ 44233-01-19 ב.ב.א. נ' א.ב.א.
תלה"מ 61225-02-19

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

התובע/האיש **ב.ב.א.**
ע"י עוה"ד נטלי רון לוי

נגד

הנתבעת/האישה **א.ב.א.**
ע"י עוה"ד אברהם אטיאס

<u>פסק דין</u>

1. תביעות הדדיות בין בני זוג אגב פרידתם: האחת, תביעת האיש לפירוק שיתוף ואיזון משאבים (תלה"מ 44233-01-19) (להלן - "**תביעת הרכוש**"); האחרת תביעת האישה למזונות ילדים (תלה"מ 61225-02-19) (להלן - "**תביעת המזונות**"). הצדדים נישאו כדמו"י בשנת 2001, ונפרדו ביום 5.11.18, הוא אף המועד הקובע לאיזון משאבים (להלן - "**המועד הקובע**") (ראו: עמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19). מנישואיהם נולדו שישה ילדים: ש.י., יליד 2002; נ.מ., יליד 2004; ש., ילידת 2007; ר.ה., ילידת 2009; ח.נ., יליד 2013; א.ש., יליד 2016.

2. בעת הזאת מתגוררת האישה עם רוב הילדים בדירה שברח' XXX, השייכת לצדדים בחלקים שווים (להלן - "**דירת המגורים**"), ואילו סוגיית מקום מגורי האיש לא הובהרה עד תום, עת בסמוך לאחר הפירוד שכר דירה למגוריו, אך מזה כשנתיים, לטענתו, לן באופן ארעי אצל בני משפחה וחברים (עמ' 1 לסיכומי תשובת האיש, נספח א' לתצהיר עדות ראשית מטעם האיש, סעיף 4 לסיכומי האישה). באשר לסוגיית המשמורת הרי, כי בעת הזאת האישה היא המטפלת העיקרית ברוב הילדים. זאת עת הבן נ.מ., השוהה בפנימייה מאז חודש פברואר 2020, אינו מקיים קשר עם האישה (פסק דיני בתלה"מ 61270-02-19). משך מספר חודשים, התראה האיש עם יתר הילדים הקטינים במרכז קשר למשך מספר שעות בשבוע, אך מעדכונים אותם הגישה העו"ס בימים 3.8.20 ו - 8.9.20, עולה כי האיש חדל אף להגיע למפגשים במרכז קשר. אין איפוא מחלוקת, כי בעת הזו האישה היא המטפלת היחידה בארבעת הילדים הקטנים.

תביעת הרכוש

3. בכתב תביעתו ביקש האיש להורות על פירוק שיתוף בדירת המגורים, על דרך של מכר, וחלוקת תמורת המכר בחלקים שווים, לאחר פירעון ההוצאות הכרוכות בכך (לרבות פירעון הלוואת המשכנתא); לפרק את השיתוף בשני רכביהם המשותפים של הצדדים; לפרק את השיתוף במטלטלין שהיו בדירת המגורים בעת הפירוד (ולכך האישה אינה מתנגדת); ולאזן את יתר משאביהם, שהם למעשה, זכויותיה הסוציאליות והכספיות של האישה, וחובותיהם לבנקים - בסך 180,000 ₪. בגדרי תביעתו אף טוען האיש, כי משך השנים, הייתה האישה המפרנסת העיקרית, בעוד הוא עבד אך בעבודות מזדמנות, שהכנסותיו מהן לא דווחו לרשויות המס, ומשכך, לא צבר זכויות סוציאליות; כן עותר האיש, לחייב את האישה לפרט כלל הזכויות שצברה במהלך החיים המשותפים.

4. בכתב הגנתה - אותו יש לראות מהותית אף משום כתב תביעה (השוו: עמ"ש (ת"א) 1229/07 **י.ב. נ' א.ב.** (2010) בפסקה 69 לפסה"ד; עמ"ש (חיפה) 33249-05-15 **ז.א. נ' ז.ל.** (2015) בפסקה 10 לפסה"ד) - הסכימה האישה לאיזון נכסי הצדדים, בחלקים שווים - ואולם, טענה כי יש להורות על איזון **כלל** המשאבים שנצברו על ידי הצדדים במהלך החיים המשותפים. לגרסתה הסתיר האיש הכנסותיו, ונמנע מלגלות רכוש בהיקף רב אותו צבר במהלך החיים המשותפים, לרבות מעסק קבלנות בניין שהכנסותיו מעולם לא דווחו לרשויות המס. האישה אף טענה, כי סכומי הכסף שהרוויח האיש לא נכנסו אל משק הבית המשותף (סעיף 11.3. לכתב ההגנה הרכושי).

5. אשר על כן, מבקשת האישה להורות כי בגדרי איזון המשאבים יאוזנו אף המשאבים כדלקמן: שווי עסק קבלנות הבניין, לרבות מוניטין העסק, ומוניטין אישי, על רקע פערי השתכרות שנוצרו כנטען בין הצדדים; ציוד שרכש האיש לצורך העסק בשווי 160,000 ₪; הכנסות העסק שהותיר האיש בידיו ולא שימשו לצרכי משק הבית המשותף - לעניין ההכנסות מוסיפה האישה, כי קודם לעיסוקו כקבלן, עבד האיש כסופר סת"ם וכיועץ נישואין, ומשתי עבודותיו אלו, השתכר סך 19,000 ₪ לחודש (סעיף 15 לתצהיר האישה; סעיף 21 לכתב ההגנה הרכושי). קודם לפרידת הצדדים, קיבל לידיו סך 70,000 ₪ עבור כתיבת ספר תורה (בכתב ההגנה טענה שקיבל סך 75,000 ₪ ועתיד לקבל, או אולי אף קיבל, 100,000 ₪ נוספים - סעיף 11.5 לכתב ההגנה הרכושי) - אשר אף סכום זה לא שימש את משק הבית - ואף אותו יש להוסיף למסת האיזון. כן טוענת האישה, כי האיש לא פירט רכב מסוג פיאט, אותו מכר לאחרונה, וקיבל תמורתו לידיו. באשר לדירת המגורים טוענת האישה, כי יש להורות על פירוק השיתוף אך לאחר ההכרעה בכלל נכסי בני הזוג, ויש להבטיח מדור הילדים המתגוררים בדירה (סעיפים 12, 18 לכתב ההגנה); עוד טענה האישה לעניין דירת המגורים, שלדירה צמודה יחידת דיור שנבנתה ללא היתר בניה, וכי במהלך הבנייה נטלו הצדדים הלוואה מאת אם האישה, בסך 30,000 ₪, אותה עליהם לפרוע. באשר לחובות הצדדים פירטה האישה רשימת חובות, אשר נוצרו קודם למועד הקובע, בהם נשאה מאז המועד

הקובע בסך 23,421 ₪ (סעיף 40 לכתב ההגנה). לטענתה לצדדים נותרו אף חובות משותפים נוספים לפירעון הם: ההלוואה שנטלו מאמה כאמור, חוב ארנונה בסך 15,000 ₪ וחוב בגין שימוש בכרטיסי אשראי בסך 2,500 ₪.

6. לטענת האישה, משך השנים היה האיש אמון על ההתנהלות הכלכלית של משק הבית, ואין ברשותה מידע מדויק אודות היקף הכנסותיו (סעיפים 26-28 לכתב ההגנה); ואולם ממצאי חקירה שערך מי מטעמה העלו, כי במסגרת עבודתו כקבלן בניין, בין השנים 2017-2018, ביצע האיש כעשרים פרויקטים אצל אנשים פרטיים, תמורתם זכה להכנסה נאה. לתימוכין בטענותיה צירפה האישה לכתב הגנתה הרכושי נספח בו מנויים כעשרים לקוחות, בצירוף הסכומים הלכאוריים אותם גבה האיש עבור פרויקטים אלו בסך העולה על 3,200,000 ₪ (להלן - "**נספח א**"). לאור זאת, טוענת האישה, כי יש להורות לאיש לשלם לה כמחצית מן הרווחים שהשתלמו לידו בגין עבודות אלו, ושאת עיקרם לא הכניס אל התא המשפחתי, ובסך הכל כ - 450,000 ₪, המבטאים שיעור רווח מוערך בשיעור 30% (סעיפים 52-50 לסיכומי האישה).

7. טענות האישה בדבר הכנסות האיש הובאו בפני בית המשפט כבר בבקשתה לסעד דחוף במסגרת הליך יישוב סכסוך, אשר הוגשה עוד בחודש דצמבר 2018, כמו בתביעתה למזונות ילדים, שהוגשה יחד עם כתב הגנתה הרכושי. לכתבי בי-דין אלו, צירפה האישה תמלילי שיחות שנערכו עם שלושה מהלקוחות המפורטים בנספח האמור, הסכמי התקשרות והצעות מחיר (נספחים ב' - ד' לתשובה מיום 1.1.19 בי"ס 46823-12-18 - (להלן - "**תיק יישוב הסכסוך**").

8. האיש הכחיש את הטענה בדבר הברחת נכסים (סעיף 17, פרט ט' לסיכומי תשובת האיש), אך עוד מתחילת ההליך, חלף הצגת גרסה פוזיטיבית משלו לטענות האישה כפי שהובאו לעיל, הסתפק בגרסה עמומה, כי עבד מעת לעת, בתחום השיפוץ. האיש לא פירט אופי עבודתו, וממילא לא נקב בסכומים שהגיעו לידיו, אלא אך טען כי אין בראיות החפציות שהגישה האישה כדי ללמד על שיעור רווחיו. באשר לטענות האישה אודות הסכומים שקיבל עבור עבודותיו טען, כי חלק מההסכמים המצורפים לכתבי טענות האישה, הם אך הצעות מחיר, שלא השתכללו לכדי הסכם עבודה, וממילא הסכומים המפורטים בנספח א' אינם משקפים את הסכומים שהגיעו בפועל לידיו - לעיתים בשל שינויים בהיקף העבודה שביצע, ולעיתים מפאת תמחור לקוי, נגרמו לו הפסדים חלף רווחים. כן טען האיש, כי יש לנכות מהסכומים הנטענים הוצאות רבות, המאיינות את רווחיו, בגין כוח אדם וחומרים (סעיפים 15-8 לתצהיר האיש).

9. באשר לציוד העסק טוען האיש, כי שוויו 20,000 ₪ לערך (<u>והוא מוחזק בפועל בידי האישה</u>). עוד טען האיש, שאכן שולם לידיו סך 70,000 ₪ עבור כתיבת ספר תורה, אך עליו להשיב סך 30,000 ₪, היות ולא ביצע את העבודה במלואה; לעניין כלי הרכב פירט, שבבעלות הצדדים 2 כלי רכב: האחד, מזדה 6 - בגינה קיימת יתרת הלוואה בסך 35,000 ₪; והשני פורד שנת ייצור 2006, ששוויו

סך 8,000 ₪, ואינו מבוטח. האיש טען כי מכר לקרוב משפחתו רכב מסוג פיאט שהיה בבעלות הצדדים, תמורת סך 6,000 ₪, והודה כי האישה זכאית למחצית הסכום האמור. לתצהיר עדותו הראשית צירף קומץ תדפיסי תנועות חשבון בנק, ופירוט תנועות כרטיסי אשראי, ומעט ראיות שיש בהן לשיטתו ללמד אודות מצבם הכלכלי הדחוק של בני הזוג. יחד עם זאת יודגש, כי בכתבי טענותיו, כמו גם בקומץ הראיות החפציות שהוגשו מטעמו, לא טרח האיש ליתן התייחסות קונקרטית לטענות האישה בדבר עסקו הנטען.

10. המחלוקת שבין הצדדים עניינה איפוא במספר סוגיות כדלקמן: הראשונה, טענת האישה להברחת נכסים, קרי - סכומי כסף בהם החזיק כנטען האיש במועד הקובע, לא פירטם ולא העבירם אל התא המשפחתי. השנייה, שווי עסקו של האיש, ובכלל זה ציוד העסק והמוניטין שלו. השלישית, האם יש לאזן את נכסי הקריירה והמוניטין האישי של האיש, וככל שכן כיצד. הרביעית, האם יש לדחות את פירוק השיתוף בדירה לתקופה ממושכת. כן יש להכריע באי אלו סוגיות נוספות, כגון אופן פירעון חובותיהם המשותפים של הצדדים והבהרה באלו חובות מדובר, וכן אופן פירוק השיתוף או איזון המטלטלין, קרי - אלו שבבית המגורים וכלי הרכב.

הברחת נכסים

11. בירור התנהלותו הכלכלית של האיש, המשליכה הן על ההכרעה בחלק מהמחלוקות הרכושיות והן על ההכרעה בתביעת המזונות, מעורר קושי. זאת היות והאיש לא פרש מצג שלם ואמין בפני בית המשפט, והסתפק בגרסה חלקית ומתפתחת (ראו: סעיפים 7-13 לתגובת האיש מיום 27.12.18 בי"ס 46823-12-18; סעיף 4 לתגובת האיש לבקשה למזונות זמניים; סעיפים 12-15 לתצהיר האיש; עמ' 4-5 לפרוטוקול מיום 20.5.19; עמ' 8-23 לפרוטוקול מיום 25.5.20). כך אף נמנע האיש מלהביא ראיות חפציות - ככל שהיו בידו - אשר היה בהן אולי לסייע בקבלת תמונה ראייתית ברורה ואמינה. כן נמנע האיש מלזמן לעדות עדים, אשר יכלו לתמוך בגרסתו. אל מול גרסת האיש ועדותו ניצבת עדות האישה, אשר **בחקירתה הנגדית** הותירה רושם אמין וקוהרנטי, בכל הנוגע להתנהלות משק הבית. זאת להבדיל מגרסתה המפורטת בכתבי טענותיה, ובתצהיר עדותה הראשית, שם ניכרת גרסה חסרת יסוד ומופרזת, בכל הנוגע ליכולותיו הכלכליות של האיש, ובפרט טענתה בדבר הברחת נכסים - אשר דומה שנשענה יותר על סברות, הערכות ובעיקר אי ידיעה, מאשר על ראיות וידיעה ממקור ראשון. לא זו אף זו, שיש להבחין בין **אמינות עדות** האישה בחלק מהעניינים לבין **סבירות המסקנות** אותן היא למדה מהעובדות שהובאו בפני בית המשפט. כך בעדותה הפרונטאלית הסתבר, כי חלק מטענותיה העובדתיות, בכתבי טענותיה ובתצהיריה אינו ידוע לה מידיעה אישית, ולמעשה עסקינן בהערכות או סברות. דוגמא מובהקת לכך היא טענתה, כי בחודשים שקדמו לפירוד הרוויח האיש 100,000 ₪ לחודש נטו (סעיף 21 לכתב ההגנה הרכושי). בעדותה הפרונטאלית הבהירה האישה, כי לא הייתה מעורבת בעסקי האיש והתנהלותו הכלכלית, ולמעשה כל שידעה על התנהלותו הכלכלית היה הסכומים אותם

העביר למשק הבית המשותף עד כשנה וחצי - שנתיים לפני המועד הקובע (סך 13,000 ₪ לערך. ראו: ש' 18-19 בעמ' 29, ש' 19-22 בעמ' 30, ש' 8-10 בעמ' 32 לפרוטוקול מיום 25.5.20), וכן פירוש אותו נתנה לדברים שאמר האיש לה או לילדים המשותפים (ש' 12-16 בעמ' 33 לפרוטוקול מיום 25.5.20). בהקשר זה יש להבין את גרסתה הראשונית, היא למעשה פרשנות שנתנה האישה לאמירות האיש, אשר דומה שכוונתו הייתה, כי אכן הוא מבצע עבודת בנייה זו או אחרת, בגינה קיבל תשלום ניכר, אך יש להבחין בין תקבול מלקוח לבין רווח, ועל כך ארחיב בהמשך הדברים.

12. האישה טענה כאמור, כי **אין** בידה מידע מלא אודות הכנסות האיש והתנהלותו הכלכלית, שכן בשנים האחרונות לחייהם המשותפים התנגד האיש למעורבותה בעניינים אלה. לא זו אף זו, שלא הייתה לה גישה אל חשבונות הבנק, לא היה ברשותה כרטיס אשראי פעיל, אלא אך כספומט, וכשנזקקה לכסף נהגה לפנות אל האיש, שנתן לה כסף מזומן (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 20.5.19; עמ' 30-31, 33-34 לפרוטוקול מיום 25.5.20). האיש כאמור חשף טפח (ואף זאת באיחור) והסתיר טפחיים. יחד עם זאת האיש טען, כי האישה דווקא הייתה מעורבת בעסקיו, והיא זו שערכה עבורו את הסכמי ההתקשרות על לקוחותיו (סעיף 19 לסיכומי תשובת האיש). בחקירתה הנגדית הודתה האישה בטענה זו בחצי פה (ש' 13-16 בעמ' 33 לפרוטוקול מיום 25.5.20), אך סוגיה זו לא התבררה עד תום, ואמשיך את הדיון להלן תוך הנחה, כי האישה אכן לא הייתה מעורבת בעסקי האיש ולא ידעה את התנהלותו הכלכלית, כטענתה.

13. מצב דברים זה משליך על נטל הבאת הראיות ברבדים שונים של ההליך דנן. כך באשר **לעצם היות פלוני לקוח של האיש** מוטל נטל הראיה על האישה, שכן עסקינן בטענה לעובדה חיובית (קיומו של הלקוח), אל מול טענה לעובדה שלילית (אי קיומו של לקוח). באשר **לסכום ששולם לאיש על ידי כל לקוח ולקוח** הרי, שאף כאן נקודת המוצא היא שעל האישה להוכיח את ששולם, היות ועסקינן בעובדה חיובית (שולם), אל מול עובדה שלילית (לא שולם). זאת אף בשים לב לכך שהאיש המציא - כארבעה חודשים קודם לדיון ההוכחות - לאישה ולבית המשפט, את רשימת הלקוחות בהם הודה, בצירוף פרטי ההתקשרות עמם. בידי האישה היה איפוא לזמן את אותם לקוחות למתן עדות, ככל שחלקה על גרסת האיש, אך פרט ללקוח אחד, היא נמנעה מלעשות כן, ואין לה אלא להלין על עצמה.

14. שונים הם פני הדברים באשר **לרווח שהפיק האיש מהעבודה** אותה ביצע עבור כל לקוח ולקוח. כאן כלל המידע נמצא בידי האיש, כפי שיובהר להלן האיש אף נתן גרסה בעניין זה, אך עסקינן בגרסה סתמית, כבושה, אשר לא נתמכה בראיה חיצונית כלשהי, למעט גרסת האיש עצמו. על האיש מוטל איפוא הנטל להוכיח את שיעור הרווח שהפיק מעבודותיו. זאת נוכח היות האיש בעל הידיעה הייחודית בעניינים אלו. ראו: רע"א 3646/98 **כ.ו.ע. לבנין נ' מנהל מס ערך מוסף**, פ"ד נז(4) 891, 903 (2003); ד"נ 28/84 **זיידאן נ' ע'דיר**, פ"ד מה(4) 661, 674 (1988); ע"א 73/86 **שטרנברג נ' עיריית בני ברק**, פ"ד מג(4) 343, 348 (1989); דנ"פ 8612/00 **ברגר נ' היועמ"ש**, פ"ד

נה(5) 439, 456 (2001); ע"א 6205/98 **אונגר נ' עופר**, פ"ד נה(5) 71, 83 (2001); י' קדמי, "**על הראיות**", מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע - 2009, חלק רביעי בעמ' 1710-1709.

15. החזקה בדבר הימנעות מהבאת ראיות שיכלו לתמוך בגרסת מי מבעלי הדין יפה הן בעניין האישה שלא הביאה עדים להוכחת הסכומים אותם קיבל האיש מלקוחותיו, והן בעניין האיש, עת נמנע מלהביא עדים וראיות להוכחת הוצאותיו, וכפועל יוצא מכך אף את רווחיו. ראו: ע"א 2275/90 **לימה נ' רוזנברג**, פ"ד מז(2) 606, 614 (1993); ע"א 293/90 **גרינהולץ נ' מרמלשטיין** (1990).

16. אף כאשר האיש אינו עומד בנטל הראייתי המוטל עליו, ובהיעדר ראיות כלשהן, אין להסיק מכך שיש לקבל דווקא את **סברת** האישה (להבדיל מגרסה עובדתית הנסמכת על ראיות) באשר לרווחי האיש. הדברים יפים ביתר שאת עת לצרכי הכרעה בהליך דנן נדרש בית המשפט **לאמוד את רווחי האיש**. לא בכדי נקטתי בלשון "לאמוד", היות וכפי שיובהר להלן, מחמת היעדר ראיות מספיקות לא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית בעניינים אלו.

17. בכל הנוגע לסכומי הכסף שנותרו בידי האיש במועד הקובע, ואשר כטענת האישה לא הגיעו אל משק הבית המשותף, מייחסת האישה לאיש מעשה מרמה, הוא הברחת סכומי כסף מרווחיו, באופן שהסכומים אותם הרוויח מעבודתו בתחום הבניין ומכתיבת ספר תורה, נותרו בידיו ולא הועברו אל התא המשפחתי. הנטל המוטל על האישה לשם הוכחת טענה זו כבד, שכן עסקינן למעשה בטענת מרמה, לה גוון פלילי. ראו: 7458/11 **בר נוי נ' מלחי** (2013); ע"א 9178/12 **המכללה האקדמית נ' ח'יר** (2015). אף אם אניח, כי נטל הבאת הראיות בדבר הבאת רווחים אלו לטובת התא המשפחתי מוטל על שכמו של האיש - בהיותו בעל הגישה הטובה ביותר אל הראיות ובעל הידיעה הייחודית בעניינים אלו - סבורני, כי האיש עמד בנטל המוטל עליו. זאת על אף אי אמינות גרסתו בחלקים ניכרים מעדותו, והימנעותו להביא ראיות. זאת היות ומהראיות עולה, כי בניגוד לגרסת האישה, האיש דווקא העביר סכומי כסף ניכרים אל התא המשפחתי, עד סמוך למועד הקובע, עת לגרסת האישה הוא חדל מלעשות כן למצער שנה קודם למועד הקובע.

ספר התורה

18. האישה טענה כי האיש הודה שקיבל לידיו סך 170,000 ₪ עבור כתיבת ספר תורה (סעיפים 18-22 לסיכומי האישה). טענה זו אינה מקובלת עלי כלל ועיקר. האיש הודה אך בקבלת סך 70,000 ₪ בשל כתיבת ספר תורה עבור מר ר.פ., אך לטענתו עליו להשיב למר ר.פ. סך 30,000 ₪, בגין תשלום ביתר, שכן לא השלים את מלוא כתיבת הספר (סעיף 16 לתצהיר האיש; הרצאת פרטים מטעם האיש בתיק המזונות; פרק ב' לסיכומי תשובת האיש). יוער, כי מהרצאת הפרטים עולה לכאורה, שמר ר.פ. (אשר הוזכר שם בשם "ר.פ. ז"ל") הלך לבית עולמו עוד קודם לשלב הבאת הראיות בהליך זה. כך אף טען האיש בסיכומיו (סעיף 9 לסיכומי תשובת האיש), ודומה שאין

לפרש את עדותו בפני, כי אכן היה ביכולתו להביא את עדות מר ר.פ. ז"ל באשר לחוב הנטען כלפיו (ש' 6-5 בעמ' 17 לפרוטוקול מיום 25.5.20). האישה לא הביאה כל ראיה באשר לסכום אותו אכן קיבל האיש עבור כתיבת ספר התורה, ובשים לב לאי ידיעתה - כעדותה - על התנהלותו הכלכלית של האיש, אין משקל לטענתה באשר לסכום אותו קיבל האיש בפועל, וכל שבפנינו הוא הודאת בעל דין מאת האיש, המפורטת בכתבי טענותיו. ראו: ע"א 7058/17 **מלמד נ' ליבוביץ** (2020) בסעיף 36 לפסה"ד.

19. בחקירתו הנגדית טען, כי בתחילת הכתיבה קיבל מקדמה, אך עלה בידו לכתוב שניים מתוך שלושה חומשים, בשל דלקות ביד ימינו. כך לגרסתו, אף שני החומשים שכתב נשארו ברכבו, ולא הגיעו לידי הלקוח. אף גורל סכומי הכסף שקיבל נותר עמום, עת טען האיש כי השתמש בחלק מהכסף לרכישת קלף, ובאשר לחלקו השני, טען כי *"חלקו במזומן הולך לבנק, תלוי מה הלחץ... הכל מהיד לפה"*. האיש אף אמר, כי *"אפשר לשאול גם את א.ב.א. (האישה - נ.פ.)"*, אך האישה לא נחקרה כלל בעניין זה (עמ' 17-16 לפרוטוקול מיום 25.5.20). בסיכומי תשובתו העלה האיש טיעון חדש, כי ככל שיידרש להשיב סך 70,000 ₪ ליורשי מר ר.פ. ז"ל יהיה עליו לעשות כן (סעיפים 10-9 לסיכומי תשובת האיש; סעיפים 92, 121 לסיכומי האיש). למותר לציין, כי יורשי מר ר.פ. ז"ל לא הובאו לעדות ואף לא הובא כל עד אחר התומך בטענה, לפיה ספר התורה לא נמסר מעולם ללקוח, וכי על האיש להשיב דבר מה בגין עסקה זו, בין 30,000 ₪ לפי גרסתו המוקדמת ובין 70,000 ₪ לפי גרסתו המאוחרת.

20. האיש הודה איפוא, כי קיבל סך 70,000 ₪ עבור כתיבת ספר תורה, ובשים לב לטענתו, לפיה ככל שיידרש להשיב סכום זה עסקינן בחוב בר איזון, יש להסיק שסכום זה התקבל לידיו קודם למועד הקובע, ולפיכך ככל שנותר מסכום זה דבר מה במועד הקובע, הרי שיתרה זו היא בבחינת נכס בר איזון (סעיף 92 לסיכומי האיש). פרט למוסכמה זו, שהאיש אכן קיבל לידיו קודם למועד הקובע סך 70,000 ₪ - הבאים בגדרי איזון המשאבים - יתר העובדות לוטות בערפל, ובפרט האם אכן על האיש להשיב דבר מה ליורשי מר ר.פ. ז"ל, האם הוציא הוצאה זו או אחרת לשם כתיבת ספר התורה - כדוגמת עלות רכישת קלף כטענתו - ומה הסכום שנותר בידיו, מתוך סך 70,000 ₪ אותם קיבל כאמור, ככל שנותר, במועד הקובע.

21. כפי שנכתב לעיל, מחמת היעדר ראיות וגרסה מפורטת ואמינה, נמצאים אנו בעולמה של האומדנה. גרסת האיש, לפיה יש להפחית מסך 70,000 ₪ שקיבל כאמור את ההוצאות הכרוכות בחומרים הנדרשים לשם כתיבת ספר תורה היא אך הגיונית (ש' 15-8 לפרוטוקול מיום 25.5.20). ודוק, בשים לב לאי אמינות גרסת האיש בכללותה ובהיעדר כל ראיה או פירוט מספקים בדבר הוצאות אלה דומני, כי יש להעריך על דרך האומדנה את עלות ההוצאות אותן הוציא האיש עבור כתיבת ספר התורה בסך 20,000 ₪, וכפועל יוצא מכך רווחיו מגיעים לכדי 50,000 ₪ לערך.

22. בכך לא מסתיים מסענו. איני מקבל את הטענה בדבר חוב האיש, או שמא תאמר, חובו הפוטנציאלי, להשיב סכום כסף כלשהו ליורשי מר ר.פ. ז"ל, שכן טענה זו לא הוכחה ואף לא הובאה לה כל ראיה, למעט עדותו הסתמית והמשתנה של האיש. ברם, עת עוסקים בסוגיית איזון משאבים, **יש להבחין בין סכום כסף שקיבל האיש במהלך החיים המשותפים, לבין יתרתו של סכום כסף זה במועד הקובע.** שהרי בהיעדר נסיבות מיוחדות יש להביא בחשבון איזון המשאבים אך את נכסי הצדדים במועד הקובע, להבדיל מהנכסים שהיו להם קודם למועד הקובע ואינם קיימים במועד הקובע. דא עקא, שבהיעדר כל גרסה אמינה מאת האיש, מה נעשה עם הסכום אותו הרוויח עבור ספר התורה, קיים קושי לקבוע האם עסקת ספר התורה הותירה בידיו סכום כסף כלשהו במועד הקובע.

23. הצדדים שניהם לא טרחו להבהיר מתי לגרסתם התקבל אותו תקבול עבור כתיבת ספר התורה. אף אם אניח - לטובת האישה - שאינה יודעת מידע זה, שכן עסקינן במידע הנמצא בידיעתו הייחודית של האיש, ועליו הנטל להוכיחו, עדיין מוטל על האישה להניח ולו ראשית ראייה לכך שהאיש לא העביר את התקבול שקיבל לטובת התא המשפחתי. כפי שיובהר להלן בסוף הדיון בעניין עסקי הבניין, הן מהראיות החפציות והן מעדות האישה עצמה מסתברת יותר המסקנה, כי האיש העביר את רווחיו לטובת התא המשפחתי, וממילא לא הוכחה טענתה בדבר הברחת רווחיו מפניה. ממילא ניתן אף לומר, כי האישה לא הרימה את הנטל הכבד המוטל עליה להוכיח את טענת המרמה, היא הברחת הנכסים.

עסק קבלנות הבניין

24. אפנה כעת לסוגיית רווחי האיש מעסק קבלנות הבניין. אף כאן זכאית האישה להביא בגדרי איזון המשאבים את יתרת הסכום שנותר בידי האיש במועד הקובע. דא עקא, שקיים קושי ניכר להגיע למסקנה בעניין זה, וכאמור הראיות מלמדות על כך שהאיש דווקא העביר רווחיו לטובת משק הבית המשותף. לטענת האישה האיש נטל לידיו סכומי כסף ניכרים מעסק הקבלנות אותו הפעיל, למצער במהלך השנה וחצי שקדמו למועד הקובע, עת סכומים אלו לא שימשו את התא המשפחתי. לפיכך, לטענתה, יש להביא בחשבון איזון המשאבים אף הכנסות אלה (סעיף 11.3 לכתב התביעה). לצרכי איזון המשאבים יש להבחין בין השתכרות האיש לבין סכום הכסף שנותר בידו במועד הקובע - הוא הסכום שיש להביא בחשבון בעת חישוב איזון המשאבים. לבחינת טענתה זו של האישה, בדבר הברחת נכסים, אחלק את הדיון לחמישה חלקים כדלקמן: **הראשון**, הצגת התנהלותו העיסקית של האיש והתנהלותם הדיונים של הצדדים; **השני**, קביעת מספר וזהות לקוחותיו; **השלישי**, קביעת התקבול שקיבל מכל לקוח ולקוח; **הרביעי**, אומדן הרווח שהרוויח האיש בפעילותו זו; **החמישי**, בחינת הטענה בדבר הברחת הרווחים אותם צבר כאמור.

25. **ראשית - סקירת התנהלותו העסקית של האיש והתנהלותה הדיונית של הצדדים** - גרסת האיש בכללותה הייתה חלקית ובלתי אמינה, עת לכתחילה הסתפק בגרסה לקונית "עובד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוץ הכנסתו החודשית של התובע אינה קבועה ומשתנה מחודש לחודש, כאשר ישנם חודשים בהם התובע לא מרוויח מאומה" (סעיף 5 לכתב התביעה הרכושי). בהמשך הסתבר, כי האיש הפעיל עסק שיפוצים, עבור המגזר החרדי, כאשר כל התנהלותו הכלכלית הייתה במזומן, ללא ניהול ספרים כדין, וספק האם תוך ניהול ספרים כלשהם, ללא כל דיווח לרשויות המס, כאשר לא ניכרות "טביעות האצבעות" של המחזור העסקי (להבדיל מהרווחים) בחשבונות הבנק המשותפים (ולא נטען שקיימים חשבונות בנק אחרים) (ש' 31-30 בעמ' 4, ש' 8 בעמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19 ; סעיף 36 לסיכומי תשובת האיש) - שכן הפקדות סכומי הכסף שבחשבונות הצדדים מקורם בעיקר במשכורתה של האישה ותשלומי המל"ל, ומעת לעת הפקדות בסך כמה אלפי עד עשרות אלפי שקלים חדשים, אשר ברי, כי אינן משקפות פעילות עיסקית בהיקף העולה על שני מיליון שקלים חדשים, כפי שניהל האיש במסגרת פעילותו הקבלנית (סעיף 3 להודעת האיש מיום 28.4.19 ; תצהיר האיש מיום 3.2.20). עוד נמצא, שהמחזור העיסקי של עסק הקבלנות האמור עלה על שני מיליון שקלים חדשים, במהלך פרק זמן של כשנה וחצי.

26. אף שעל סמך הראיות אותן הביאה האישה בצירוף הודאות האיש, ניתן להגיע להערכה סבירה באשר למחזור העסקי כאמור, קיים קושי רב לקבוע מה היו רווחי האיש. שהרי, סכום תקבולי העסק אינו מוביל למסקנה ברורה מה היו רווחיו, ולעיתים אף עסק שמחזורו העסקי ניכר עלול להניב לבעליו הפסד. לעניין זה אף אין תועלת ממשית במינוי מומחה מטעם בית המשפט לשם הערכת רווחי האיש, היות והמסד העובדתי עליו נסמך מומחה כאמור הוא ספרי העסק, מסמכים שנוצרו במהלך העסקים הרגיל של העסק ומסמכים בנקאיים, ואלו אינם קיימים בענייננו, או למצער קיימים אך מעט מסמכים, אשר אינם מאפשרים להניח מסד ראייתי מספק לעבודת מומחה חשבונאי (ראו : החלטה מיום 15.3.20 ; עמ' 7 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

27. לא זו אף זו, שאף לאחר שנעריך את רווחי האיש, אין בכך כדי ללמד מה הסכום - מתוך אותם רווחים - אשר נצרך עד למועד הקובע, וכפועל יוצא מכך, מה נותר בידי האיש במועד הקובע.

28. מהראיות עולה, כי בניגוד לגרסתו הראשונית והממעטת של האיש, לפיה במהלך השנתיים האחרונות לחיים המשותפים עסק הוא בעבודות שיפוצים מזדמנות - ודומה שבכך ביקש לצייר תמונה של עיסוק בהיקף כלכלי זעיר - פעל האיש כקבלן שיפוצים, אשר מחזורו העיסקי עלה על שני מיליון שקלים חדשים. האיש פעל "כפנים" של העסק הקבלני אל מול הלקוחות, ועל פי עדותו - ציבור הלקוחות החרדי מעדיף להתקשר עם אדם חרדי, חלף התקשרות עם בעל מקצוע תושב יו"ש, הוא אשר מבצע את עבודת השיפוץ הפיזית.

29. האיש נהג להתקשר עם לקוח לשם ביצוע עבודות שיפוץ, ואזי ברוב רובם של המקרים "back to back" התקשר עם קבלן שיפוצים מסוים, אשר ביצע בפועל את העבודה הפיזית, והביא את הפועלים ויתר בעלי המקצוע. האיש אמנם סייע בעבודת הקבלן, עת הסיע פועלים אל מקום העבודה, ואולי אף סיפק לעיתים חלק מכלי העבודה הנדרשים לשם השיפוץ, ולגרסתו אף רכש חלק מחומרי הבנייה (ש' 18-8 בעמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19; עמ' 12-9, עמ' 34 סיפא - עמ' 35 רישא לפרוטוקול מיום 25.5.20). דא עקא, שלמעט עדותו המשתנה, לא הביא האיש כל ראיה או עדות התומכת בגרסתו, ולא כל שכן עדות חפצית, כדוגמת קבלה או חשבונית, בגין רכישת חומרי בניין, או הוצאה אחרת שהוציא לצורך ביצוע העבודה אותה התחייב לבצע עבור הלקוח.

30. הצדדים חלוקים באשר למחזור העיסקי של האיש בפעילותו בתחום הבניין. כאמור גרסת האיש בעניין זה כבושה, מתפתחת ובלתי אמינה, אך מאידך גיסא האישה עצמה אינה יודעת למעשה דבר מידיעה אישית על היקף פעילותו העיסקית של האיש, ודומה שאף טענותיה מערבבות בין מידע הנסמך על ראיות ובין סברות והשערות. הראיות שהובאו בפני בית המשפט בעניין זה הן: מספר מסמכים אותם הצליחה האישה לאתר, המלמדים על הצעות מחיר, או סיכומי הזמנה של עבודות אותן ביצע או הציע האיש לבצע, וכן מידע שעלה מחקירות ודרישות שערכה האישה (ובפרט תמלילי שיחות בין מאן דהוא לבין חלק מלקוחות האיש, עבורם ביצע עבודות שיפוץ ובנייה), בצירוף מספר עדויות המלמדות על עבודות קבלנות בניין אותן ביצע האיש.

31. גרסתה הראשונית של האישה הייתה, כי הכנסת האיש מעבודתו כקבלן בניין מגיעה לכדי מאה אלף שקלים חדשים לחודש (נטו), כאשר הכנסתו אינה מדווחת לרשויות המס (סעיף 8 לבקשה מיום 20.12.18 בתיק יישוב הסכסוך). עסקינן בטענה סתמית, אשר לא פורטה וממילא לא הובהר בה כיצד הגיעה האישה למסקנתה זו. האיש מצדו הסתפק בטענה לקונית, כי "אינו עובד במקום עבודה מסודר" והכנסתו אינה מדווחת (סעיף 7 לתגובה מיום 27.12.18 בתיק יישוב הסכסוך).

32. כשבועיים לאחר אותה גרסה ראשונית, לאחר שהאישה ביצעה אי אלו פעולות חקירה, הגישה טיעון מפורט יותר בדבר פעילותו הקבלנית של האיש (תגובה מיום 1.1.19 בתיק יישוב הסכסוך). בגרסתה זו פירטה מספר עבודות אותן ביצע האיש, תוך טענה שמחזורו העסקי עלה על 2,200,000 ₪. בגדרי אותן עבודות פירטה האישה עבודות שביצע האיש עבור מר ש., הגב' ר., הגב' א., הגב' ב.ש., מר ה.א., משפ' ר., הרב ב., הגב' א.ב. גרסתה זו נתמכה במספר הצעות מחיר, בכתב ידו של האיש, וכן תמלילי מספר שיחות שהתקיימו עם מי מהלקוחות האמורים. באשר לאותה גב' א. יאמר, כי בתשובתה האמורה טענה האישה, שבוצעה עבור אותה גברת עבודה בעלות ניכרת, אך לא פורט הסכום ששולם בגינה.

33. על אף שגרסתה המפורטת של האישה "הונחה על השולחן" כאמור, נמנע האיש מלהתמודד עמה, עת כשבועיים לאחר מכן הגיש תביעתו הרכושית. בכתב תביעתו זה הסתפק בטענה לקונית

וממעטת, כי הוא עובד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוץ והכנסתו משתנה מחודש לחודש, ולעיתים אינו מרוויח מאומה. הא ותו לא (סעיף 5 לתביעה הרכושית).

34. בתביעת המזונות אותה הגישה האישה כחודש לאחר שהגיש האיש את תביעתו הרכושית, חזרה על גרסתה הראשונה, לפיה הכנסות האיש (נטו) מגיעות לכדי מאה אלף שקלים לחודש. האישה אף חזרה על פירוט עבודות הבנייה בהן היה מעורב האיש, כפי שפירטה בתגובה מיום 1.1.19 בתיק יישוב הסכסוך, ואף טענה לאי אלו עבודות נוספות שביצע האיש (סעיפים 30, 32-33 לתביעת המזונות) - כתב תביעה זה נתמך אף באותן ראיות שצורפו לתגובה האמורה (ראו גם הבקשה לפסיקת מזונות זמניים, כתב ההגנה הרכושי). בכתב הגנתו למזונות התעלם האיש מגרסתה המפורטת של האישה, ובכלל זה גרסתה בדבר מחזור עסקי העולה על 3,000,000 ₪ משך כשנה וחצי, והסתפק בהכחשה לקונית (הפתיח בעמוד הראשון, וכן סעיף 6 לכתב ההגנה).

35. בתצהיר עדותו הראשית מיום 26.3.19 העלה לראשונה האיש גרסה מעט יותר מפורטת באשר לעבודתו הקבלנית. האיש העיד, כי יש להבחין בין סכום התמורה הנקוב בהסכמי ההתקשרות בכתב, אותם הציגה האישה, לבין הרווח שצמח לו בגין כל עבודה שביצע. שכן מהסכום אותו על הלקוח לשלם, ככל שאכן פרע הלקוח את מלוא הסכום, יש להפחית הוצאות לשם רכישת חומרי גלם, תשלום לפועלים ועוד (סעיפים 12-15 לתצהיר). דא עקא, שאף בגרסה זו לא טרח האיש לפרט את הוצאותיו הנטענות, את הסכום אותו גבה בפועל, וממילא אף לא את הרווח שהרוויח בסופו של יום מכל עבודה ועבודה. האיש אף כלל לא טרח לפרט את הלקוחות עבורם ביצע עבודות, וקיבל מהם תמורה זו או אחרת (כך אף נהג בתגובתו לבקשה לפסיקת מזונות זמניים). ראו: עמ' 2 סיפא - עמ' 3 רישא לפרוטוקול מיום 20.5.19.

36. בתצהיר עדותה הראשית, אשר הוגש כחודש לאחר הגשת תצהיר האיש, עמדה האישה על גרסתה בדבר ההיקף הכלכלי הניכר של עבודות הקבלנות אותן ביצע האיש. האישה אף פירטה מספר עבודות נוספות שביצע לטענתה האיש, באופן בו התשלום אותו גבה מלקוחותיו עבור אותן עבודות, משך השנה וחצי שקדמה למועד הקובע, עלה על 3,200,000 ₪. בגדרי גרסתה זו אף פירטה האישה שני לקוחות נוספים עבורם ביצע האיש לטענתה עבודות, הם: ה"ה **י.ש. וב.ש.** תמורת סך כולל של **59,600** ₪, ותמכה גרסתה בהעתקי הסכמים שכרת האיש עם לקוחות אלו. ודוק, כפי שיובהר להלן, חלק מגרסת האישה בדבר מחזורו העיסקי של האיש, נסמך על סברות, להבדיל מעל ראיות.

37. למעשה הפעם הראשונה בה טרח האיש לתת תשובה מפורטת קמעא לטענות האישה בדבר הלקוחות עבורם ביצע עבודות קבלנות, והתמורה שקיבל עבור עבודתו, הייתה בדיון קדם המשפט הראשון, עת התייחס לגרסת האישה, המפורטת בנספח א'. בתשובתו זו אישר האיש את טענת האישה בדבר עבודות אותן ביצע עבור שבעה עשר הלקוחות המפורטים בנספח א', וזאת

למעט משפחת א. ונ.ר., אשר האיש הכחיש ביצוע עבודות עבורן, וכן טען שעל אף שערך הצעת מחיר לביצוע עבודה עבור הרב ב., בפועל לא ביצע את העבודה וממילא לא קיבל תמורה (ש' 14-17 בעמ' 3 לפרוטוקול מיום 20.5.19). יוער, כי למעשה פירטה האישה בנספח א' רק שבעה עשר לקוחות, עת לקוחה אחת - א.ב. - פורטה פעמיים, תוך שטענה האישה, כי בוצעו עבורה שתי עבודות בשני מועדים שונים. לשבעה עשר לקוחות אלה יש להוסיף את שני הלקוחות הנוספים שפורטו בתצהיר האישה (ב.ש. וי.ש.).

38. ביום 6.6.19 טרח סוף סוף האיש לתת גרסה מפורטת באשר לטענת האישה לעבודות הקבלנות אותן ביצע, הסכום ששילמו לו בגינה הלקוחות, משך ביצוע העבודה, עלות רכישת חומרי הבניין והתשלום ששולם לפועלים עבור עבודתם. דא עקא, שגרסתו זו אינה אלא עמוד אחד הערוך בצורת טבלה, בו מפורטת גרסת האיש כאמור, מבלי שזו נתמכה בראיה חפצית כלשהי, ואף לא הסבר הכיצד זה זוכר האיש את הפרטים להם הוא טוען (להלן - "**טבלת פירוט האיש**"). כך לדוגמא כיצד זוכר האיש - בחלוף כשנתיים - כמה בדיוק קיבל מכל לקוח ולקוח, ומה היו ההוצאות שהוציא עבור כל עבודה ועבודה. האיש לא תמך גרסתו זו בתצהיר (אם, כי אימת את גרסתו זו בתצהיר שהוגש לבסוף ביום 4.2.20), ואף לא טרח לפרט האם ערך את אותה טבלה בהסתמך על מסמכים כלשהם, לרבות תרשומות שנערכו בזמן אמת, חשבוניות, או שיחות עם אדם זה או אחר. יוער, כי האיש טרח לפרט שנותר חייב סך 130,000 ₪ כלפי ספקים וחנויות, אך לא טרח לפרט מי הם אותם נושים, וממילא לא הציג כל ראיה התומכת בגרסתו זו.

39. סיכומה של השתלשלות טיעוני וגרסאות הצדדים בסוגיית העבודות הקבלניות שביצע האיש, התמורה שקיבל עבורן והרווח שהפיק מהן, פורט בסיכומי הצדדים. אל מול טענת האישה, לפיה הכנסות האיש (המחזור העיסקי) מאותן עבודות, משך כשנה וחצי בהן פעל בתחום זה עד למועד הקובע, מסתכמות בסך 3,143,800 ₪ (סעיף 38 לסיכומי האישה), לגרסת האיש הסתכמו הכנסותיו באותה תקופה בסך 2,671,000 ₪ בלבד (סעיפים 25, 37 לסיכומי תשובת האיש).

40. הצדדים חלוקים איפוא בשלוש סוגיות: האחת, מספר וזהות הלקוחות עבורם ביצע האיש עבודות קבלנות, עת האישה טענה לתשעה עשר לקוחות, ואילו האיש הודה בארבעה עשר בלבד; השנייה, התקבול אותו קיבל האיש מלקוחותיו, עת האישה טענה כאמור לסך העולה על שלושה מיליון שקלים חדשים, ואילו האיש הודה בסך הנופל משני מיליון ושבע מאות אלף שקלים חדשים; השלישית, סכום הרווח שנותר בידי האיש, לאחר ניכוי ההוצאות הכרוכות בביצוע עבודות הבנייה, עת האיש טוען שמכלל העבודות שביצע הפסיד בסופו של יום סכום מצטבר של 7,000 ₪, ואילו האישה טוענת, כי האיש הרוויח סכום מצטבר העולה על 940,000 ₪. אזכיר, כי סוגיה נוספת אותה יש לשקול, היא למעשה הסוגיה החשובה ביותר לשם הכרעה בהליך דנן - ולגביה הצדדים לא טענו דבר - מה נותר לאיש מרווחיו, ככל שנותר, במועד הקובע, שכן כאמור יש לאזן את נכסי הצדדים בערכם במועד הקובע.

41. **שנית - מספר וזהות הלקוחות עבורם ביצע האיש עבודה כלשהי -** האיש הודה כאמור בטענת האישה בדבר ביצוע עבודות עבור ארבעה עשר לקוחות (כלל הלקוחות המפורטים בנספח א' - שבעה עשר במספר - למעט הרב ב., משפחת א. ונ.ר.). דא עקא, שבטבלת פירוט האיש, עת טרח כאמור לבסוף להתייחס עניינית לרשימת הלקוחות לה טענה האישה, פירט שניים עשר לקוחות בלבד, מבלי להבהיר מדוע נשמטו שני לקוחות, הם: א.ב. וגב' ק., על אף שקודם לכן הודה שאכן ביצע עבורם עבודת בניין. בסיכומיו הודה האיש, כי ביצע עבודה עבור שלושה עשר לקוחות, ובכלל זה עבור א.ב., מבלי להבהיר מדוע לא פירט אודותיה דבר בתגובתו האמורה (סעיפים 25, 31 לסיכומי תשובת האיש).

42. מקום בו האיש הודה, כי ביצע עבודות אף עבור הגב' ק. וא.ב. דומני, שהוכיחה האישה טענתה בדבר ביצוע עבודות עבור ארבעה עשר מתוך תשעה עשר הלקוחות אותם פירטה בנספח א' האמור. האישה לא הוכיחה ביצוע עבודות עבור משפחת א., נ.ר. והרב ב., ודומה שאף זנחה בסיכומיה טענותיה באשר לשלושת הלקוחות הנטענים הללו. באשר **לרב ב.**, האיש כאמור הכחיש ביצוע עבודה כלשהי עבורו עוד בדיון קדם המשפט. על גרסתו זו חזר בחקירתו הנגדית (עמ' 11 לפרוטוקול מיום 25.5.20). האישה לא מצאה לנכון לזמן את הרב ב. לעדות, ולפיכך לא הוכיחה טענתה בדבר ביצוע עבודה עבור הרב ב., וכאמור נוכח זניחת טענה זו בסיכומיה דומה שאף האישה עצמה סברה, כי טענה זו לא הוכחה.

43. בסיכומיה טענה האישה שהאיש ביצע עבודות אף עבור **מר י.ש. ומר ב.ש.** וקיבל תמורת סך כולל של **57,800** ₪ (סעיף 37.5 לסיכומי האישה). האיש הכחיש טענה זו ולמעשה הכחיש אף היכרות עם אנשים אלה (סעיף 32 לסיכומי התשובה). האיש לא טרח להבהיר הכיצד הכחשתו זו עולה בקנה אחד עם ההסכמים בכתב אותם כרת עם לקוחות אלה, בהם פורטה מהות העבודה והתמורה בגינה. בהיעדר כל הסבר אחר להסכמים אותם כרת האיש עם אותם לקוחות, ומשהאיש לא טרח לתת גרסה מפורשת באשר לנסיבות כריתת אותם הסכמים ואף לא כפר בהם, הנני מאמץ את גרסת האישה.

44. **שלישית - התקבולים שקיבל האיש בגין עבודותיו עבור ארבעה עשר הלקוחות (בנוסף על מר י.ש. וב.ש.) אשר הוכח כאמור, כי ביצע עבורם עבודות -** באשר לחלק מהלקוחות מסכימים הצדדים כי סכום התקבול שהתקבל מהם הוא סך מצטבר של **933,000** ₪ (הלקוחות: ר., אל., ד.א., א.ב., ה.א., ומשפ' שט.) באשר למשפ' שט. יוער, כי לגרסת האיש התקבול אותו קיבל מלקוח זה היה סך 180,000 ₪ ולא רק 100,000 ₪ כטענת האישה. מטבע הדברים האישה לא ביקשה לסתור גרסה זו.

45. אדון בעניינו של כל אחד מהלקוחות שבמחלוקת אחד לאחד: **ש.ג.** - לטענת האישה שילמה לקוחה זו לאיש סך של כ - 60,000 ₪ (נספח א' לכתב ההגנה). לגרסת האיש שולם לו סך 33,000 ₪ בלבד. לקוחה זו לא זומנה לעדות, לא הובאה כל ראיה מאת האישה בדבר הסכום ששולם על ידי אותה לקוחה. כאמור לוז גרסת האישה הוא, כי לא הייתה מעורבת בעסקי האיש והתנהלותו, ולמעשה אינה יודעת כמעט דבר מידיעה אישית. לשם השלמת הדברים אזכיר, כי עוד ביום 4.2.20 - כשלושה חודשים קודם לדיון ההוכחות, המציא האיש לאישה רשימת מספרי טלפון של שנים עשר הלקוחות, אשר הודה בביצוע עבודות עבורם. רשימה זו כללה אף את הגב' ש.ג. האישה לא זימנה לקוחה זו למתן עדות, ומשכך הראיה היחידה שבפנינו באשר לסכום ששילמה אותה לקוחה היא עדות האיש. בנסיבות אלו, ועל אף אי אמינות גרסת האיש בכללותה, נותרנו אך עם הודאת בעל הדין מצדו, וללא כל ראיה סותרת - על אף שכאמור היה בידי האישה להביא ראיה לסתור. אין לי אלא לאמץ את גרסת האיש, כי הכנסתו מהגב' ש.ג. הסתכמה **בסך 33,000** ₪ בלבד.

46. האמור בעניין הגב' ש.ג. יפה בשינויים המחויבים אף באשר ללקוח בשם **משפחת אלח.** אף כאן כל שבפנינו הוא הודאת האיש בדבר תקבול בסך 170,000 ₪, כאשר לאישה אין כל גרסה וממילא אף לא הביאה כל עדות נוגדת. אף כאן היה בידיה לזמן מי מטעם משפחת אלח. לעדות, אך היא לא עשתה כן. הנני מאמץ איפה את גרסת האיש, כי הכנסתו ממשפחת אלח. הסתכמה **בסך 170,000** ₪. אלו אף פני הדברים באשר לגב' ק., באין גרסה וראיה למעט הודאת האיש, הנני מאמץ את גרסתו בדבר תקבול **בסך 4,000** ₪ מגב' ק. (עמ' 3 לפרוטוקול מיום 20.5.19).

47. לעניין העבודה שביצע האיש אצל **משפחת ג.** ייאמר, לטענת האישה, עבור הפרויקט, גבה האיש סך 600,000 ₪, בעוד האיש טוען לסך 300,000 ₪ בלבד. הגברת ג. אמרה למי מטעם האישה, כי האיש מבצע *"עבודה מאוד איכותית", אבל סך הכל העבודה היא מאוד מאוד יקרה"*, אך סירבה לנקוב בסכומים ששולמו לידי האיש. ראו: נספח ו' לתביעת המזונות; האישה זימנה לעדות את מר י.מ.ג., שהעיד כי בניגוד לדברים שמסרה רעייתו, האיש אינו מדורג בסיווג הקבלנים כקבלן יקר, וכי: *"אישתי היא כמו כל אישה, כל כסף שהיא מוציאה צובט לה"* (עמ' 25 לפרוטוקול מיום 25.5.20); לטענת העד, שילם לאיש תמורת עבודתו בין 360,000 ל - 380,000 ₪, ואף הוסיף כי יכול ושילם לידי האיש סך 6,000 ₪ - 7,000 ₪ נוספים בגין תוספות אותן ביקש מן האיש לבצע לאחר מכן, תוך שהובהר כי כלל התשלומים שולמו במזומן, ולעיתים, שולמו ישירות לספקי האיש (עמ' 24 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

48. בסיכומיה ביקשה האישה להסתמך על עדות מר ג., ולקבוע שהתקבול אותו קיבל האיש עבור עבודתו האמורה הסתכם **בסך 370,000** ₪ (סעיף 37.2 לסיכומי האישה). מצאתי לנכון לאמץ את טענת האישה בעניין זה, וזאת בשים לב לאי אמינות גרסת האיש בכללותה, בהיעדר כל ראיה אחרת, למעט עדות מר ג.. זאת עת דומה שמר ג. לא ביקש לפגוע באיש, שכן מעדות האיש ומר ג.

עלה, כי לאחר שזומן מר ג. לעדות על ידי האישה, שוחחו האיש ומר ג., והאחרון אף הביע נכונות לסייע לאיש, וכדברי האיש: "*הוא שאל אם הוא יכול לעזור לי בצורה כלשהיא, עניתי שיגיד את האמת, וזה מספיק*" (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 25.5.20, וכן ראו: עדות מר ג. בעמ' 23 לפרוטוקול מיום 25.05.20).

49. **ר. מ.** - האישה טענה, כי האיש קיבל עבור עבודתו זו סך 350,000 ₪ - 400,000 ₪ (נספח א'), ודי בטיעונה זה כדי להבהיר שלגרסתה היא עצמה כלל אינה יודעת מה הסכום שהתקבל בפועל. האיש הודה, כי קיבל סך 330,000 ₪ בלבד. לא הובאה כל ראיה לסתור את הודאת האיש. האישה לא הסבירה על מה נסמכת גרסתה בדבר תקבול גבוה יותר שקיבל האיש, לא זימנה את הגב' ר. מ. למתן עדות, ובסיכומיה לא התייחסה לסוגיה זו כלל ועיקר. בנסיבות אלו הנני לקבוע כהודאת האיש, כי התקבול שהתקבל מאת הגב' ר. מ. הסתכם **בסך 330,000** ₪.

50. **משפחת שפ.** - לטענת האישה תמורת עבודה זו הייתה סך 500,000 ₪, בעוד האיש טוען כי תמורת העבודה הייתה **סך 285,000** ₪ בלבד. אף כאן אין בפנינו למעשה כל ראיה, למעט עדות האיש כאמור, ועדות מר ג., לפיה העבודה שבוצעה אצל שפ. הייתה גדולה יותר מהעבודה שבוצעה אצל משפחת ג.. האישה ביקשה לזמן לעדות את הגב' ב.ש., אך חזרה בה מבקשתה. איני מוצא ערך רב להערכת מר ג. בדבר אופי העבודה שבוצעה אצל משפ' שפ.. מר ג. לא נשאל וממילא לא פירט את העבודה שבוצעה אצל משפ' שפ., ואף לא נשאל וספק אם ידע מה שולם על ידי משפ' שפ. ולידי מי. כאן יוער, כי לא ניתן לשלול את גרסת האיש, לפיה אכן שווי העבודה אצל משפחת שפ., לרבות אספקת חומרי הגלם הנדרשים עלה על 500,000 ₪, אך יש להבחין בין עלות "הפרוייקט" לבין הסכום אותו קיבל האיש. זאת היות ולגרסתו ההסכם בינו לבין משפ' שפ. היה, כי הם מספקים את חומרי הבנייה, ולפיכך הסכום שקיבל לא כלל את עלות רכישת חומרי הבנייה (עמ' 9-10 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיפים 28-30 לסיכומי תשובת האיש). כאמור, בידי האישה היה לנסות להפריך את גרסת האיש בקלות רבה, בדרך של זימון הגב' שפ. לעדות, אך היא בחרה לבסוף שלא לעשות כן (עמ' 26 לפרוטוקול מיום 25.5.20). נותרנו איפוא עם הודאת האיש, ללא כל ראיה אמינה מפריכה.

51. **ש. מ.** - לטענת האישה שולם לאיש בגין עבודה זו סך 700,000 ₪, ואילו לטענת האיש שולם לו **סך 560,000** ₪ בלבד. גרסת האישה נתמכת בתמליל הקלטת שיחה עם מר מ., בו הוא מפרט שעלות השיפוץ שבוצע בביתו הסתכם בסך 700,000 ₪ (נספח ד' לתביעת המזונות). מר מ. זומן לעדות, אך לא התייצב והאישה ויתרה על עדותו. בסיכומיו העלה האיש גרסה חדשה, לפיה מר מ. אכן שילם לאיש סך 560,000 ₪ בלבד, אך בנוסף לכך שילם מר מ. לבעלי מקצוע אחרים סך 160,000 ₪ נוספים (סעיף 27 לסיכומי התשובה). אף כאן היה בידי האישה בקלות רבה להוכיח מה אכן שולם לאיש, בדרך של זימון מר מ. לעדות, אך היא ויתרה על כך. מתמליל השיחה עם מר מ. לא עולה בבירור, כי לגרסת מר מ. שולם לאיש סך 700,000 ₪, ובהחלט ניתן להבין שהסך

האמור הוא עלות השיפוץ בכללותו, הן הסכום ששולם לאיש והן הסכום ששולם לבעלי מקצוע אחרים, שלא באמצעות האיש (סעיף 27 לסיכומי תשובת האיש). נותרנו איפוא אף עם הודאת האיש באשר לסכום ששולם לו כאמור.

52. **ד. מ.** - האישה לא נקבה בסכום כלשהו לו היא טוענת שקיבל האיש עבור עבודתו זו. האיש טען לכתחילה, כי העבודה בוצעה "בכמעט עלויות לעילוי נשמת אמא שלי שנפטרה". בחקירתו הנגדית העיד, שקיבל עבור עבודה זו **סך 50,000** ₪ והאישה מבקשת להסתמך על גרסתו זו, ובהיעדר כל גרסה או ראיה אחרת יש לאמץ את עמדתה (עמ' 11-10 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיף 37.4 לסיכומי האישה).

53. מהאמור עולה, כי הוכח שהאיש קיבל מאת לקוחותיו, עבורם ביצע עבודות שיפוצים סך שאינו נופל מ - **2,792,800** ₪, משך פרק זמן של שנה וחצי בו פעל כקבלן שיפוצים. כעת יש לפנות אל סוגיית שיעור הרווח שהרוויח האיש מעבודותיו אלה. כאמור בעניין זה מוטל נטל הבאת הראיות על האיש, אשר לו הידיעה הייחודית, עת לאישה אין כל מידע ואף ספק האם היה בידיה להביא ראיות. זאת בשים לב שהאיש טען שלא ניהל ספרים כלל, כל פעילותו הייתה במזומן, ולא באמצעות חשבון בנק, והאיש אף לא פירט כדבעי את הגורמים להם שילם כנטען תשלומים כלשהם לצורך פעילותו העסקית (קבלני משנה, פועלים, בעלי מקצוע, ספקי חומרי בניין וכיוב'). בטבלת פירוט האיש, אותה ערך האיש לאחר דיון קדם המשפט, פירט עלויות שונות, אך לא תמך פירוט זה באסמכתא כלשהי, ואף העיד, כי "הכל מהראש". איני מוצא ערך בפירוט מאוחר זה, ולא נותר אלא להעריך את רווחי האיש על דרך האומדנא.

54. **רביעית - אומדן הרווח שהרוויח האיש מפעילתו בתחום הבניין** - גרסאות האיש, או שמא סברותיו, בעניין שיעור רווחיו השתנו, עת טען לשיעורי רווח שבין 10% לבין 20%, אך יחד עם זאת העיד, כי בפועל "בחשבון הסופי" של כלל עבודותיו בתחום הבניין הפסיד סך 7,000 ₪ (עמ' 12, 22 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיף 25 לסיכומי התשובה). האישה מצדה טענה בעלמא, כי שיעור הרווח הגיע לכדי 30 - 35 אחוזים (עמ' 39 לפרוטוקול מיום 25.5.20). איני מוצא כל ערך בעדות האישה בעניין זה, שכן לגרסתה היא כלל לא ידעה איך מתנהלים עסקי האיש ופעילותו הכלכלית, וממילא אף לא הסבירה כיצד הגיעה למסקנתה. לא הובאה אף כל חוות דעת המלמדת על שיעורי רווח המקובלים בגין עבודות מעין אלה. אכן אפשרית גרסת האיש, לפיה מחמת היעדר ניסיון בתחום הוא טעה בתמחור ואך הפסיד בסופו של יום, אך האיש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיחה; עת לא הניח ולו תשתית ראייתית מינימאלית המלמדת על הוצאותיו, ובכלל זה לא זימן לעדות עד כלשהו או הציג מסמך כלשהו.

55. עיון בפירוט רווחיו הנטען של האיש, כמפורט בסיכומיו ובטבלת פירוט האיש מעלה, כי לגרסת האיש עצמו, למעט העבודה שביצע עבור משפחת שפ. ככלל זכה מהעבודות אותן ביצע לרווח

בשיעור שבין 10% - 15% (כאשר מקרי הקיצון הם משפחת אלח., אשר בעבודה עבורם לא הרוויח דבר לטענתו, ואילו בעבודה עבור משפחת ג. עמד שיעור הרווח הנטען על 25%). קשה להלום, כי האיש הסכים לממן מכיסו את עלות השיפוץ עבור משפחת שיפרי בסכום עודף של 155,000 ₪ כטענתו - הוא הסכום בו לגרסת האיש עלו הוצאותיו בעבודה זו על הכנסותיו. האיש העיד, כי שגה בתמחור העבודה, ואף למד לדעת, שמשפחת שפ. קיבלה הצעת מחיר קודמת בסך 550,000 ₪ (עמ' 9 לפרוטוקול מיום 25.5.20). פרט לעדותו היחידה, אשר על רקע אי אמינות גרסתו בכללותה איני מאמין לה, לא נמצא בראיות דבר התומך בגרסתו זו. היה בידי האיש לזמן לעדות את מי משפחת שפ., או להציג ראיות חפציות באשר להוצאותיו, אך הוא לא עשה כן.

56. דומה איפוא, כי על פי גרסת האיש עצמו, בהתעלם מאותם מקרי קיצון ולאחר דחיית גרסתו בדבר הפסד בעבודה עבור משפחת שפ., הערכת האיש בדבר שיעור רווח מקובל של 10% - 15% עולה בקנה אחד עם רווחיו בפועל לטענתו (ראו: סיכומי תשובת האיש, טבלת פירוט האיש). בפירוט זה ניכר, כי על פי גרסת האיש, ברוב העבודות שביצע עמד שיעור רווחיו על כ - 10%. הנני מעריך איפוא את סך רווחי האיש מעבודות הבניין, אשר הוכח שביצע כאמור בסך **250,000** ₪ - **300,000** ₪. להערכה על דרך האומדנא ראו לדוגמא: בע"מ 7172/12 **פלוני נ' פלונית** (2012).

57. **חמישית - בחינת הטענה בדבר הברחת הרווחים אותם צבר האיש הן מעסקי הבניין והן מכתיבת ספר התורה -** כאמור יש להבחין בין רווחי האיש במהלך החיים המשותפים, לבין הסכום שנותר בידיו מרווחים אלו במועד הקובע - הוא הסכום בר האיזון. שני הצדדים לא דקו פורתא, ולא הציגו טיעון עובדתי ומשפטי מפורט בעניין זה. ייתכן וניתן להבין את שיטת האישה באופן בו לגרסתה כלל הסכומים שהרוויח האיש מכתיבת ספר התורה ועסקי הבניין לא הועברו אל התא המשפחתי, ולפיכך יש לראותם כנמצאים בידיו אף במועד הקובע, ואילו את טיעון האיש באופן בו היות וממילא לגרסתו לא הרוויח דבר, אזי אף לא נותר בידיו דבר מעסקים אלו במועד הקובע (אם, כי האיש לא טען מפורשות שלא העביר דבר אל משק הבית המשותף בשנה וחצי שקדמו למועד הקובע, ולכאורה מסקנה זו מתבקשת ככל שתתקבל גרסתו – אותה דחיתי לעיל - כי לא הרוויח דבר בפרק זמן זה).

58. כפי שיובהר להלן דומני, כי מהראיות עולה, שהאיש דווקא העביר סכומי כסף ניכרים לטובת התא המשפחתי, אף משך השנה וחצי האחרונות לחיים המשותפים. בשים לב לכך שהצדדים לא טענו כדבעי בעניין זה אציין, כי בית המשפט אינו כבול לנימוקים המשפטיים שהעלו הצדדים, אלא רשאי הוא להכריע בדין על פי המערכת עובדתית שהובאה בפניו, אף מכח נימוקים משפטיים שונים. ראו: ע"א 7183/13 **ברק נ' דלתא** (2015). מקום בו בפני בית המשפט ראיות ברורות בדבר תרומה משמעותית של האיש למשק הבית המשותף, משך פרק הזמן שנטען שלא תרם דבר, אל לו לבית המשפט להתעלם מראיות אלה, אך מפאת מחדלם של הצדדים לטעון כדבעי ולהבחין בין סכומי הכסף שהרוויח האיש במהלך החיים המשותפים, לבין הסכום שנותר

בידיו מרווחיו במועד הקובע. אכן יש לנהוג זהירות רבה בהסקת מסקנות ממסכת עובדתית שלא זכתה לטיעון מפורש על ידי הצדדים, אך דומני, כי התעלמות מאותן ראיות תוביל לעיוות דין. זאת אף בשים לב לנטל הראייתי הכבד המוטל על האישה דווקא, עת היא מבקשת להוכיח טענת מרמה שעניינה הברחת נכסים.

59. לטענת האישה משך פרק זמן זה לא העביר האיש דבר לצרכי התא המשפחתי, או למצער תרומתו פחתה משמעותית (ש' 32-24 בעמ' 32, ש' 16-13 בעמ' 35, ש' 13 בעמ' 39 לפרוטוקול מיום 25.5.20; נספחים ד' - ז' לתצהיר האישה). יחד עם זאת בעדותה לא נקבה מועד מדויק בו חדל האיש להעביר את הכנסתו לטובת משק הבית, ואף העידה, כי מצב הדברים בו העביר הכנסות לטובת משק הבית המשיך עד שנת 2018, קרי - אך משך השנה האחרונה קודם למועד הקובע לא העביר האיש הכנסותיו לטובת משק הבית (ש' 17-15 בעמ' 32 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

60. עיון בפירוט התנועות בחשבונות הבנק של הצדדים תומך במסקנה, כי האיש דווקא נהג להעביר סכומים משמעותיים לטובת משק הבית, אף במהלך פרק זמן של כשנה וחצי האמור. שהרי, לגרסת הצדדים שניהם, הכנסות האישה נבעו אך ממשכורתה החודשית כשכירה, קצבת ילדים מאת המל"ל ודמי השכירות בסך 2,500 ₪ לחודש, אשר נגבו מאת שוכרי יחידת הדיור. הדעת נותנת איפוא, כי כל סכום שהופקד לחשבונות הבנק המשותפים מלבד הסכומים האמורים מקורו בהכנסות האיש.

61. **הצדדים הציגו פירוט חלקי של התנועות בחשבונות הבנק המשותפים**. עיון בפירוט התנועות בחשבון המשותף בבנק איגוד מלמד, כי פרט למשכורתה של האישה ותשלומים מאת רשויות כדוגמת המל"ל, הופקד בחודש מאי 2017 סך 5,200 ₪, בחודש יוני 2017 סך 2,000 ₪, בחודש יולי 2017 סך 3,600 ₪, בחודש אוגוסט 2017 סך 11,000 ₪, בחודש מאי 2018 סך 4,300 ₪, בחודש יוני 2018 סך 28,000 ₪. באופן דומה הופקדו סכומי כסף אף בחשבונם המשותף של הצדדים בבנק לאומי: סך 5,500 ₪ בחודש מרץ 2018, סך 5,500 ₪ בחודש אפריל 2018, סך 7,000 ₪ בחודש מאי 2018, סך 2,500 ₪ בחודש יוני 2018, סך 2,500 ₪ בחודש יולי 2018, סך 14,300 ₪ בחודש אוגוסט 2018, סך 3,500 ₪ בחודש ספטמבר 2018, סך 5,000 ₪ בחודש אוקטובר 2018. סכומים אלו מסתכמים בסך **100,000** ₪ לערך.

62. נמצא איפוא, כי גרסת האישה, לפיה האיש לא העביר כל חלק מהכנסתו אל משק הבית המשותף, משך שנה וחצי קודם למועד הקובע, אינה מדויקת. דומה שעיקר העיקרים של הסכומים האמורים אינו נובע מדמי השכירות, שכן הדעת נותנת, כי דמי שכירות משולמים אחת לחודש, קרי - יש להניח שככל שהפקדה כלשהי נובעת מדמי שכירות, הייתה מופיעה בחשבון הבנק הפקדה חודשית בסך 2,500 ₪. הפקדות מעין אלו מופיעות כאמור אך פעמיים בחודשים יוני -

יולי 2018. אעיר, כי **התמונה המתקבלת מחשבונות הבנק חלקית**, ולו מן הטעם שפירוט התנועות בבנק לאומי הוצג אך החל מחודש מרץ 2018. הדעת נותנת איפוא, כי הופקדו אי אלו סכומים נוספים אף קודם לכן. המסקנה המתבקשת היא, שבפועל הפקיד האיש לחשבונות הבנק המשותפים אף סכום **העולה** על 100,000 ₪ האמורים.

63. לכך יש להוסיף את עדות האישה עצמה, כי האיש היה נותן לה כסף במזומן לשם קניות לבית, וזאת בנוסף לסכומי הכסף שהייתה מושכת מחשבונות הבנק, באמצעות כרטיס הכספומט שהיה ברשותה (ש' 29-28 בעמ' 30, ש' 6-4 בעמ' 34 לפרוטוקול מיום 25.5.20). האישה הבהירה **שסכומי המזומן שנתן לה האיש לא נמשכו מחשבונות הבנק ושימשו למימון התצרוכת**. באשר לעלות אותה תצרוכת העידה האישה, כי זו הסתכמה בסך 1,500 ₪ - 1,800 ₪ לשבוע. ודוק, על פי עדות האישה התנהלות זו, עת היא זו שרכשה את מוצרי הצריכה עבור משק הבית הייתה אך משך מספר חודשים קודם למועד הקובע, כאשר בתקופות שקדמו לכך האיש הוא שביצע את קניות התצרוכת עבור משק הבית (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 20.5.19). נמצא איפוא שלגרסת האישה עצמה האיש "תרם" למשק הבית, בדרך של העברת מזומן לידיה - מזומן שלא "עבר" בחשבונות הבנק של הצדדים, בחודשים שקדמו למועד הקובע. זאת בנוסף לסכומי הכסף אותם הוציא האיש לשם רכישת מוצרי מזון וצריכה עבור התא המשפחתי בחודשים שקדמו לכך. בשים לב לגרסת האישה בדבר הסכומים ששימשו לתצרוכת - גרסה אותה הנני מעדיף על גרסת האיש, לפיה סכום ההוצאה השבועי נע בין 800 ₪ לבין 1,200 ₪, נוכח הרכב משק הבית באותה העת (שמונה נפשות) - הנני אומד את "תרומתו" הנוספת של האיש למשך הבית, בדרך של העברת חלק מרווחיו לידי האישה, במזומן, או רכישת מוצרי צריכה בעצמו, בחודשים שקדמו לכך, בסך 150,000 ₪ לערך (1,800 ₪ לשבוע משך שנה וחצי).

64. על פי אומדני דלעיל הרוויח האיש מעבודות הבניין וכתיבת ספר התורה סך 300,000 ₪ - 350,000 ₪. יחד עם זאת, מסכום זה יש להפחית סך דומה בשל ההפקדות לחשבונות הבנק המשותפים, סכומי המזומן שהועברו לידי האישה, סכומים אותם הוציא האיש כדי לרכוש מוצרי מזון וכלכלה עבור משק הבית המשותף, ואולי אף סכומים לגיטימיים נוספים שהוציא האיש עבור עצמו משך חודשים אלו - כדוגמת הוצאות רכב. נמצא איפוא, כי האישה לא הוכיחה את טענתה בדבר הברחת רווחי האיש, וזאת אף בשים לב לנטל הראייתי הכבד המוטל עליה להוכחת טענת מרמה מעין זו.

מוניטין עסקי ואישי

65. על פי גרסת האישה, אשר לא נסתרה, החל משנת 2015 מבצע האיש עבודות בניה ושיפוץ (עמ' 33, 35 לפרוטוקול מיום 25.5.20). בסיכומיה, ביקשה האישה לחייב את האיש לשלם לה סך 500,000 ₪, שהם מחצית משווי מוניטין עסק הקבלנות לשיטתה, ובשים לב לפערי השתכרות הצדדים

(סעיפים 64.1 - 65 לסיכומי האישה). דין הטענה להידחות. עת בוחנים האם לעסק, **במנותק מבעליו**, שווי כלשהו, יש להציב את השאלה, שמא קונה פוטנציאלי יסכים לשלם דבר מה עבור רכישתו. הדעת נותנת, כי קונה פוטנציאלי סביר יסכים לרכוש עסק בתמורה, ככל שיפיק מכך תועלת כלשהי. בעסק קבלנות או תיווך בקבלנות, ייגזר הסכום אותו יסכים קונה פוטנציאלי לשלם כאמור משני שיקולים: האחד, מוניטין העסק - הוא קיום סבירות שהלקוחות ישובו, מסיבה כזאת או אחרת, לדרוש את שירותי העסק. ראו: ר"ע 371/89 **ליבוביץ נ' אליהו** בע"מ פ"ד מד(2) 309 (1990); ע"א 1228/11 **רפאל נ' רבינוביץ** (2012); האחר, נכסי העסק, לרבות מלאי עיסקי, אשר יש להם ערך עובר לסוחר.

66. לא הוכח שלעסק האיש מוניטין המנותק מהאיש עצמו, קרי - לא הובאה ולו ראשית ראיה לכך שלקוח כלשהו יבחר לדרוש את שירותי העסק, מקום בו האיש עצמו לא יהיה זה שיפעילו. אף לא נטען וממילא לא הוכח, כי עסקינן בעסק יציב, מפורסם, או שיש לו רשימת או חוג לקוחות, אשר עצם אותו חוג או רשימה יהיו בעלי ערך לאחר מלבד לאיש עצמו. אדרבא, מעדות האיש, שלא נסתרה על ידי האישה, עולה, כי האיש הוא "הפנים" של העסק, ונוהג לבצע עבודות שיפוץ ובניה בקרב לקוחות פרטיים מתוך המגזר החרדי אליו הוא משתייך (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19; עדות מר ג. בעמ' 25-23 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

67. ככל שכוונת האישה, כי יש לזכותה בתשלום כלשהו בגין נכסי הקריירה או המוניטין האישי שצבר האיש במהלך החיים המשותפים הרי, שיש לדחות אף טענה זו. הגישה המקובלת בפסיקת בתי המשפט היא, כי יש לראות בנכסי הקריירה יותר משום נסיבה המצדיקה סטייה מהכלל של איזון משאבי בני זוג "מֶחֱצָה עַל מֶחֱצָה", מאשר נכס רגיל הבא בגדרי מסת הנכסים ברי האיזון. ראו: תמ"ש 3640/10 **א.ב. נ' צ.ב.** (2012) (להלן - **"עניין א.ב."**); תמ"ש 25750/09 **ח.מ.ש. נ' ד.מ.ש.** (2012) (להלן - **"עניין ח.מ.ש."**); עמ"ש (חיפה) 18968-06-16 **פלונית נ' פלוני** (2017); בע"מ 4623/04 **פלוני נ' פלונית** (2007). עצם העובדה שבן זוג פיתח במהלך החיים המשותפים את כושר השתכרותו ויכולותיו המקצועיות אינה מובילה כלשעצמה למסקנה, כי יש לשום את שווי כושר ההשתכרות, ולזכות את בן זוגו בחלק ממנו.

68. עת שוקלים את נפקות נכסי הקריירה שצבר בן זוג במהלך החיים המשותפים לשם עריכת איזון המשאבים, בוחנים האם נוצר פער ממשי וברור בין בני הזוג, מבחינת כושר השתכרותם - פער הנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי, ובכך אפשר לבן-הזוג האחר להשיא את כושר השתכרותו (ראו: עניין א.ב.; עניין ח.מ.ש.). אין אלו פני הדברים במקרה דנן, שהרי, כעדות האישה, במהלך חייהם המשותפים של הצדדים, נטל האיש חלק ניכר בגידול הילדים, הצדדים שניהם הקדישו עיתותיהם לעבודה, האישה רכשה השכלה אקדמית, פיתחה קריירה, שמניבה לה הכנסה נאה, ועובדת היא כמנהלת סניף ברשת "XXX", ואין לראות באישה כבן הזוג הביתי, שממילא העידה

כי במהלך חייהם המשותפים של הצדדים *"עבדתי ללא הפסקה"* (עמ' 28, 30, 33-35, 38 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

ציוד העסק והמטלטלין בבית המגורים

69. בסיכומיה ביקשה האישה להעריך, על הצד הנמוך, כי שווי ציודו העסקי של האיש הוא סך 70,000 ₪, כנגזרת משיעור הכנסותיו, עת בכתב הגנתה הרכושי העריכה את שווי הציוד בסך 160,000 ₪ (סעיפים 58-55 לסיכומי האישה, סעיף 11.2. לכתב ההגנה הרכושי). טענת האישה לשווי הציוד, כמו גם טענתה, לפיה האיש שכר מחסנים המלאים עד אפס מקום בציוד בבעלותו, נטענה בעלמא ולא הובאה לה כל ראיה. האיש הכחיש טענות האישה, ובתצהירו פירט רשימת ציוד בבעלותו, אשר נרכש לטענתו בעלות 22,000 ₪, וטען כי הציוד האמור מאוחסן ממילא במקלט הבניין בו שוכן הבית המשותף, שהמפתח לו בידי האישה (סעיף 36 לתצהיר האיש, נספח ו' לתצהיר; עמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19). בסיכומי תשובתו טען האיש, כי שווי הציוד האמור במועד הקובע פחת במחצית (סעיף 52 לסיכומי התשובה). איני מקבל טענה מאוחרת וסתמית זו, אך מאידך איני מקבל אף את שיטת האישה לאופן הערכת שווי הציוד או כלי העבודה. יש שמחזורו העסקי של עסק הוא ניכר, אך כל שנדרש לשם הפעלתו הוא ציוד בערך פעוט, ויש מקרים אחרים. האישה לא הניחה תשתית כלשהי המלמדת מדוע יש להעריך את שווי הציוד שבידי האיש - אשר את מהותו לא פירטה - כנגזרת ממחזורו העסקי. לא זו אף זו, שיש להבחין בין שווי רכישת ציוד לבין שוויו כמשומש במועד הקובע, או לאחר מכן.

70. בתצהירו פירט האיש את רשימת המטלטלין שבבית המגורים ואת רשימת הציוד העיסקי המאוחסן אף הוא במחסן הצמוד לבית המגורים. האיש ביקש שמטלטלין אלו יחולקו בין הצדדים בעין, ואילו את מחצית שווי הציוד שבמחסן ישלם לידי האישה לכשתשיבו לידיו, או שהאישה תשלם לו את מחצית השווי כאמור, על פי בחירתה (סעיף 34 לתביעה הרכושית, סעיף 34 להגנה הרכושית, סעיפים 36-35 ונספח ו' לתצהיר האיש; סעיפים 127-126 לסיכומי האיש).

71. היות ודחיתי את שיטת האישה בדבר שווי הציוד העסקי - אשר את פרטיו ומקומו כלל לא טרחה לפרט, וממילא לא הוכיחה - ומשאין בפני כל גרסה פוזיטיבית סותרת, ובשים לב שהאישה לא הכחישה את גרסת האיש בדבר פרטי המטלטלין שנותרו בשימושה ולא התנגדה לחלוקתם בעין. כן היות והאישה לא התנגדה לכך שישולם לה מחצית שווי ציוד האיש, לכשתמסרו לידי האיש, הנני קובע שהאישה תכין **שתי רשימות** המחלקות את כלל המטלטלין שבבית המגורים, כפי שפירט האיש בתצהירו, והאיש יבחר לו אחת הרשימות. באשר לציוד העבודה, ולאחר שדחיתי את גרסת האישה, ומשאיני מקבל את טענתו הסתמית והמאוחרת של האיש בעניין שווי הציוד במועד הקובע (עת לא הובאה אף כל ראיה באשר לשווי רכישתו הנטען), הנני מורה, כי האיש ישלם לאישה **סך 11,000** ₪, כנגד מסירת הציוד המפורט בתצהירו לידיו.

חשבונות בנק, הלוואת משכנתא, וחובות משותפים נוספים

72. הצדדים מסכימים כי חובותיהם כלפי הבנקים, לרבות הלוואת המשכנתא ורכיב ביטוח המשכנתא, הם בני איזון, או בני חלוקה לפי העניין, וכך אף חובות שנוצרו עד המועד הקובע כלפי מוסדות חינוך של הילדים, רשויות שונות כרטסי אשראי, אמה של האישה וכיוב' (סעיף 41 לכתב ההגנה הרכושי; סעיפים 27-28 לתצהיר האיש; סעיף 119 - 120 לסיכומי האיש; סעיפים 6-15 לסיכומי האישה; סעיפים א.1, א.3. לסיכומי תשובת האיש). יש לאזן איפוא בחלקים שווים את יתרת החובה בחשבונות אלה בערכה במועד הקובע. האישה טענה שמאז המועד הקובע פרעה חלק מחובות אלה, והיא אף מוסיפה לפרוע חובות אלה בתשלומים (סעיפים 6 - 13 לסיכומי האישה). על האיש להשיב איפוא לאישה מחצית מכל סכום ששילמה או תשלם בגין החובות האמורים, וככל שנותר חוב כלפי איזה מהגורמים האמורים הרי שהוא בר איזון בחלקים שווים.

זכויות פנסיוניות וסוציאליות

73. האיש העלה סוגיית איזון הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות בכתב תביעתו, וטען כי אין לו זכויות סוציאליות, ואינו יודע מהם זכויות האישה. האישה לא חלקה על כך שיש לאזן את הזכויות הסוציאליות בחלקים שווים, אלא טענה, כי לשם פירעון חלק מחובותיהם המשותפים של הצדדים, נאלצה לפדות חלק הכספים שבבעלותה בסך 8,000 ₪, וכן נטלה הלוואה בסך 18,500 ₪, על חשבון הקרנות (עמ' 35 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיף 35 לכתב ההגנה הרכושי; נספחים ב' - ג' לתצהיר האישה). אומנם במהלך הדיון התברר, כי יכול ויש בידי האיש זכויות סוציאליות מעבודותיו בעבר, והאיש לא הביע כל התנגדות שאף זכויות אלו - ככל שקיימות - תבואנה בגדרי איזון המשאבים (עמ' 16 לפרוטוקול מיום 25.5.20). נוכח הסכמת הצדדים הנני מורה, כי כלל זכויותיהם הפנסיוניות והסוציאליות תאוזנה בחלקים שווים בערכן במועד הקובע.

74. מהראיות אותן צירפה האישה עולה, כי הלוואה מאת קרן פנסיה נלקחה לאחר המועד הקובע, ולפיכך אין להביאה בחשבון איזון המשאבים. ככל שנפדה חלק מקרן כלשהי קודם למועד הקובע הרי, שממילא יובא הפדיון לידי ביטוי בערכי האיזון, וככל שהפדיון בוצע לאחר המועד הקובע הרי שכאמור על האיש להשיב לאישה מחצית מסכום החובות המשותפים שפרעה באמצעות כספי פדיון אלו (כפי שעליו להשיב לה מחצית הסכומים ששילמה לשם פירעון חובות משותפים, באמצעות הלוואת שנטלה לאחר המועד הקובע) ואין מקום להביא סכומים אלו בחשבון פעמים. אין באמור כדי לגרוע מזכות הצדדים לרשום הערות אצל "גורם משלם" ככל שסכומי הכסף אינם נזילים או שהזכויות טרם גמלו.

כלי רכב

75. בבעלות הצדדים כיום שני כלי רכב: האחד, מסוג פורד שנת ייצור 2006, אשר לשיטת האיש שוויו 10,000 ₪ ואינו בשימוש, מפאת תקלות כאלו ואחרות; האחר, רכב מסוג מאזדה 6 שנת ייצור 2012, אשר לשיטת האיש, מעוקל (אם כי מהנספחים שהציג האיש עולה, כי הרכב אך משועבד לחברת האשראי - לעניין זה אין למעשה כל חשיבות, שכן ממילא החוב כלפי חברת האשראי, ככל שנוצר קודם למועד הקובע, בר איזון בחלקים שווים, כאמור לעיל) (סעיפים 31-30 לתביעה הרכושית). האיש טען כי שווי רכב המאזדה 35,000 ₪, בעוד ההלוואה שניטלה מחברת האשראי היא בשיעור דומה. לצדדים היה אף רכב נוסף מסוג פיאט, אשר לטענת האיש נמכר תמורת סך 6,000 ₪, ועליו לשלם לאישה מחצית סכום זה (סעיפים 32-30 לתצהיר האיש; נספח ה' לתצהיר האיש; עמ' 18-17 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיפים 124-122 לסיכומי האיש).

76. אין חולק ששלושת כלי הרכב נותרו בידי האיש (סעיף 34 לכתב ההגנה הרכושי; סעיף 11.4 לתצהיר האישה), ובכך יש לראות את הצדדים כמי שפירקו את השיתוף בכלי הרכב, או איזנו את שווים, בדרך בה רכש האיש את זכויות האישה בכלי הרכב, או שעליו להביא את שווים בגדרי איזון המשאבים, בהתאם לערכם של כלי הרכב במעד הקרע. לגרסת האיש עצמו שווי כלל כלי הרכב האמורים במועד הקובע לא נפל מסך 51,000 ₪ (עמ' 19-18 לפרוטוקול מיום 25.5.20; סעיף 21(ד) לסיכומי האישה; סעיפים 25-23 לסיכומי האישה; סעיף 12 לסיכומי תשובת האיש). על האיש לשלם איפוא לאישה, כטענתה, מחצית משווי כלי הרכב במועד הקובע, כגרסת האיש עצמו, ובסך הכל **25,500** ₪.

פירוק שיתוף בדירת המגורים

77. בגדרי תביעתו הרכושית האיש עתר לפירוק שיתוף בדירת המגורים על דרך של מכר לצד ג' המרבה במחיר, כאשר תמורת המכר בניכוי החובות החלים על הצדדים שניהם, אשר יפרעו מתוך תמורת המכר, תחולק בין הצדדים בחלקים שווים (סעיף 118 לסיכומי האיש). האישה אינה חולקת על זכות האיש לפרק את השיתוף בבית המגורים על דרך של מכר, אך טוענת, כי בעת פירוק השיתוף יש להבטיח את פירעון חובות האיש כלפיה, וכן להבטיח את מזונות הקטינים למשך חמש שנים, ואף את מדורם, היות והאיש אינו משלם דבר עבור מזונותיהם חרף חיובו על ידי בית המשפט (סעיפים 67-59 לסיכומי האישה). האיש השיב בעניין זה, כי מחלקה של האישה בתמורת מכר דירת המגורים יהיה בידיה לממן מדור חלופי עבורה ועבור הילדים המתגוררים עמה, ומחלקו יהיה בידיו לפרוע אף את חוב מזונות העבר שהצטבר. האיש אף טען, כי די לה לאישה בדירה קטנה מדירת המגורים, לשם סיפוק צרכיה וצרכי הילדים המתגוררים עמה (סעיפים 76-70 לסיכומי תשובת האיש).

78. נקודת המוצא עליה הצדדים כלל אינם חולקים היא, כי כל אחד מהם זכאי לדרוש פירוק שיתוף בבית המגורים בכל עת. ראו: סעיף 37 **לחוק המקרקעין**, התשכ"א - 1969 (להלן - "**חוק המקרקעין**"); יחד עם האמור, זכות זו כפופה להוראות סעיף 40א' לחוק המקרקעין, ולהוראות סעיף 6א' **לחוק יחסי ממון**, התשל"ג - 1973, המסייגות את הזכות לפירוק שיתוף, עד שיובטח כי לבן הזוג והילדים המתגוררים עמו מקום מגורים הולם. עיכוב פירוק השיתוף בדירת המגורים יעשה במקרי הכרח, במשורה ובאיזון המתבקש בין זכותו הקניינית של בן הזוג, אל מול זכות הקטינים למדור ראוי. ראו לדוגמא: תמ"ש (י-ם) 1933/09 **א.ג. נ' י.ג.א** (2010); תמ"ש (טב') 8856-07-10 **פלוני נ' אלמונית** (2010). כן כפופה זכותו האמורה של האיש, ככל זכות משפטית אחרת, לעיקרון תום הלב, החל על כלל היחסים בין בני אדם. ראו והשוו: רע"א 6339/97 **רוקר נ' סלומון**, פ"ד נה(1) 199 (1999). יוצא אפוא, כי בנסיבות קא עסקינן יש לבחון, האם מכר הדירה יניב לאיש תועלת כלכלית, שאם אין אלו פני הדברים, הרי שהתעקשותו לממש זכותו לפירוק שיתוף אינה תמת לב, והאם לאחר מכר הדירה ניתן יהא להבטיח מדור ראוי לאישה ולילדים.

79. דומה שפירוק השיתוף בדירת המגורים אכן יניב לאיש תועלת כלכלית, וביתרת תמורת המכר יש כדי לאפשר לו לפרוע את חובותיו, הן כלפי צדדים שלישיים - אשר למצער חלקם משותפים לו ולאישה - והן כלפי האישה, בין במישור הרכושי ובין חוב מזונות העבר. לטענת האישה, ככל שיפורק השיתוף על דרך של מכר הרי, שלאחר פירעון יתרת הלוואה המשכנתא וחובות משותפים תוותר בידי כל אחד מהצדדים תמורת מכר בסך 275,000 ₪ (עמ' 44 לפרוטוקול מיום 25.5.20). מחלקו של האיש יהיה עליו לפרוע את חובותיו כלפי האישה, כאמור בפסק דין זה, לרבות חוב העבר במזונות. ספק איפוא האם לאחר פירעון חובות כאמור יישאר בידי האיש סכום כלשהו. יחד עם זאת כאמור, אף פירעון חובות האיש הוא משום הפקת תועלת מנקודת מבטו.

80. מנקודת מבטה של האישה, מכר הזכויות בדירת המגורים עתיד להפיק לה תועלת הן עת תישאר בידיה, כטענתה, יתרת תמורה בסך 275,000 ₪, והן עת מחלקו של האיש יפרעו חובותיו כלפיה, כך שבפועל עתידה היא לקבל את עיקר העיקרים של תמורת המכר בכללותה (של שני הצדדים גם יחד). בסכומים אלו יחד עם הכנסתה החודשית של האישה, לגביה ארחיב במסגרת הדיון בתביעת המזונות, יש כדי להבטיח מדור ראוי לילדים, ולו באופן של מדור בשכירות חודשית.

81. יחד עם האמור מקובלת עלי עמדת האישה, כי יש לבצע את פירוק השיתוף על דרך מכר בפועל, רק לאחר שיובהר סכום החוב המדויק של האיש כלפי האישה, בהתאם לקביעות פסק דין זה (עת לא הובאו בפני בית המשפט נתונים מדויקים ועדכניים באשר לסכום חובותיהם המשותפים של הצדדים כלפי צדדים שלישיים והסכום העדכני אותו פרעה האישה על חשבון חובות אלו. כן לא הובאו בפני בית המשפט נתונים מדויקים באשר לחסכונות הצדדים, ולמעשה חסכונות האישה, ככל שאלו נזילים). הנני מורה איפוא על פירוק השיתוף בדירת המגורים על דרך של מכר לכל המרבה במחיר, אך פירוק השיתוף יבוצע עת תובהר לאשורה ההתחשבנות הכספית שבין

הצדדים. זאת בידי הצדדים לעשות בין בהסכמה, ובין בדרך של הגשת תביעה לאכיפת פסק דין זה, בהתאם להוראת סעיף 7 **לחוק בית המשפט לענייני משפחה**, תשנ"ה - 1995.

מזונות

82. בכתב תביעתה פירטה האישה צרכי הילדים כדלקמן: צרכים כלליים בסך 1,550 ₪ לכל ילד (כלכלה, ביגוד הנעלה וכיו"ב), בצירוף הוצאות חינוך ורפואה. לעניין הוצאות המדור ואחזקתו, בעת הזאת וכל עוד מתגוררת האישה יחד עם הילדים בבית המגורים, ביקשה היא לחייב את האיש לשאת במחצית ההחזר החודשי של הלוואת המשכנתא, בצירוף מחצית מהוצאות אחזקת המדור, ובסך הכל 2,899 ₪ (מחצית המשכנתא 1,985 ₪, מחצית הוצאות אחזקת המדור 914 ₪). עת יפורק השיתוף בעתיד והאישה תשכור דירה למגוריה ומגורי הילדים סבורה האישה שההוצאות הנדרשות עבור דמי שכירות או משכנתא יגדלו ויעמדו על סך 3,500 ₪ (המחצית) בצירוף הוצאות אחזקת מדור כקודם לכן. באשר להכנסותיה טענה, כי משתכרת היא סך 8,200 ₪ לחודש (העברה לבנק), מעבודתה כמנהלת סניף ברשת XXX, בעוד הכנסת האיש לטענתה, כפי שפורט לעיל בפרק הרכושי, היא 100,000 ₪. עוד טוענת האישה, כי במהלך חייהם המשותפים של הצדדים – קודם לתקופה בה עיקר עיסוקו היה בתחום הבניין - עת שימש האיש כסופר סת"ם, וכיועץ נישואין, השתכר הוא מעבודותיו אלו סך 19,000 ₪ לחודש.

83. האיש דוחה טענות האישה. לגרסתו צרכי ששת הילדים הם בסך 3,600 ₪, וברי כי אין שחר לטענות האישה, שעה שהצדדים התקיימו בדוחק כלכלי, ונאלצו ליטול הלוואות מגמחי"ם. באשר להוצאות מדור ואחזקת המדור טוען האיש, כי שעה שלבית המגורים צמודה יחידת דיור מושכרת כאמור, הרי כי יש לחייבו בהוצאות מדור ואחזקת מדור בניכוי דמי השכירות המתקבלים מהשכרת אותה יחידה. בדומה לטענותיו כפי שהובאו בכתב תביעתו הרכושית, באשר להכנסות הצדדים, טוען האיש, כי נהג הוא לעבוד בעבודות מזדמנות, בעוד האישה הייתה המפרנסת העיקרית של התא המשפחתי. בהרצאת הפרטים שצורפה מטעמו טען להשתכרות בסך 6,000 ₪ ברוטו, ואילו הכנסת האישה לטענתו היא 9,700 ₪ לחודש (העברה לבנק), בצירוף הטבת רכב. סך ההוצאה החודשית של משק הבית, הסתכם לטענתו בסך 12,700 ₪ שמומנו מהכנסת האישה בסך 9,700 ₪, קצבת ילדים בסך 700 ₪ - 1,000 ₪, ודמי שכירות בסך 2,500 ₪. כן טען האיש, כי יש לחייבו במזונות בסך 5,248 ₪, בצירוף מחצית הוצאות חינוך ורפואה, וזאת נוכח יכולותיו הכלכליות הדלות, ובשים לב כי הצדדים קיימו את משק הבית המשותף בדוחק כלכלי רב (סעיפים 26-25 לכתב ההגנה למזונות).

84. כסעד זמני במסגרת הליך יישוב סכסוך חויב האיש לשם עבור מזונות הילדים סכום חד פעמי של 12,000 ₪; ובהחלטה למזונות זמניים מיום 10.4.19, חויב הוא לשלם לאישה עבור מזונותיהם הזמניים של הילדים סך 6,000 ₪ לחודש, בצירוף מחצית הוצאות חינוך ורפואה, הסכום האמור,

כלל הוצאות מדור ואחזקתו, בהתחשב בטענות האיש לפיהן האישה זכאית לקבל לידיה מלוא דמי השכירות המתקבלים מהשכרת יחידת הדיור שבבעלות הצדדים.

85. בהתאם לדין האישי החל על הצדדים, חיובם במזונות הילדים הוא מדין צדקה, למעט במזונות הילד שטרם מלאו לו שש שנים, שאזי החיוב במזונותיו ההכרחיים מוטל על האיש לבדו. ראו: בע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונים** (2017) (להלן - "**בע"מ 919/15**"). חיוב זה - מדין צדקה - חל על שני ההורים, בהתאם ליכולתם. על בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו את השתכרות האיש, השתכרות האישה, כושר השתכרותם ורכושם. החיוב מדין צדקה נסמך על שלושה פרמטרים: האחד, אמידות ההורה - מי שיש בכוחו הכלכלי לזון עצמו כפי צרכיו, ועדיין נותרת בידו היכולת הכלכלית. ראו: ע"א 4480/93 **פלונית נ' פלונית**, פ"ד מח(3) 461, 483 (1994); **פורטוגז נ' פורטוגז**, פ"ד לו(3) 449 (1982) (להלן - "**פרשת פורטוגז**"); ע"א 466/82 **גרובשטיין נ' גרובשטיין**, פ"ד לו(4) 157, 163 (1982); השני, חובת הצדקה היא כלפי נצרך, קרי - כלפי מי שאין בכוחו לדאוג לצרכיו. ראו: ע"א 247/64 **רושטש נ' רושטש**, פ"ד יח(4) 264, 269 (1964); ע"א 210/82 **גלבר נ' גלבר**, פ"ד לח(2) 14, 20 (1984) (להלן - "**פרשת גלבר**"); השלישי, כדי מחסורו של הנצרך. ראו: פרשת גלבר; פרשת פורטוגז. את המונח: "כדי מחסורו של הנצרך", יש לפרש באופן בו יפסקו מזונות הילד בהתאם לאורח החיים לו הורגלו, טרם פרוץ הסכסוך בין הצדדים. ראו: ע"א 93/85 **שגב נ' שגב**, פ"ד לט(3) 822 (1985); א' גריידי, נ' שלם, **מזונות ילדים הלכה ומעשה**, הוצאת חוקת המשפחה בע"מ דצמבר 2014, בעמ' 105-110 (להלן - "**גריידי**"). על אורח החיים לו הורגלו הילדים ניתן ללמוד הן מהראיות שהוצגו באשר לאורח חיים זה, והן ניתן לגזרו מיכולתם הכלכלית של הצדדים.

86. למעט בעניינו של הבן הצעיר א.ש., יש לבחון איפוא את נשיאת הצדדים במזונות בדרך של שוויון מהותי, תוך בחינת כלל הצרכים אל מול כלל היכולות, וממילא אף תוך התחשבות בנטל המוטל על כל אחד מהצדדים. כך אף פסקו בתי המשפט המחוזיים, שפירשו את בע"מ 919/15. ראו: עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (2017) (להלן - "**עניין פ.ב.**"); עמ"ש (ת"א) 33549-04-16 **פלונית נ' פלוני** (2017); רמ"ש (מרכז) 14655-06-17 **ר.ק. נ' ד.ק.** (2017). לשם קביעת חיוב המזונות על בית המשפט לקבוע ממצאים בארבע שאלות עובדתיות כדלקמן: צרכי הילד ועלותם; יכולתם הכלכלית של שני ההורים; יחסיות יכולתם הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו; חלוקת המשמורת, ולמעשה הסדרי השהות. ראו: עניין פ.ב.

87. באשר לצרכי הילדים נקבעו בפסיקה חזקות עובדתיות, על פיהן סך ההוצאה עבור צרכיו **הבסיסיים** של קטין היא בין 1,500 ₪ לבין 1,800 ₪ לחודש, לא כולל הוצאות חינוך, מדור והוצאות אחזקת המדור (הסכום המוערך עבור צרכים **הכרחיים** נע בין 1,200 ₪ לבין 1,400 ₪). ראו: ברע"ע (מחוזי ת"א) 1895/02 **ב.י. נ' ב.נ.** (2003); ע"מ 789/05 (מחוזי י-ם) **ע.ד. נ' ע.י.** (2006); בע"מ 8542/10 **פלוני נ' פלונית** (2010); בע"מ 919/15 בפסקה 22 לחוות דעתו של השופט פוגלמן;

עמ"ש (ת"א) 1971-12-16 **פלוני נ' פלונית** (2019); עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 **מ.ש. נ' ק.ש.** (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 **א.ו. נ' א.ו.** (2019); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 **י.נ. נ' א.נ.** (2018). לטעמי לא בכדי קיים משרע בסכום החזקה האמורה, שכן באזורים שונים ובציבורים שונים במדינת ישראל, עלות סיפוק אותם צרכים בסיסיים אינה זהה, וניתן לומר, כי עלות הצרכים הבסיסיים היא במידת מה עניין גיאוגרפי. סכום החזקה האמורה מדורג, בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת, כך שחלקו של הצעיר יהיה גדול יותר, שכן הוא האחרון הנותר במשק הבית. ראו: ע"א 552/87 **ורד נ' ורד**, פ"ד מב(3) 599 (1988); בג"ץ 4407/12 **פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול** (2013) בפסקה 24 לפסה"ד השופט עמית. ברוח זו יש אף לאמוד את חלקם של הילדים בעלות המדור, וחלקם בעלות מדורם והוצאות אחזקת המדור יחד עם הוריהם, הועמד על 30% - 50% (בהתאם למספר הילדים במשק הבית). ראו: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201, 205 (1989); ע"א 764/87 **אוהר נ' אוהר** (1987); ע"א 3301/92 **טלמור נ' טלמור** (1993).

88. עת דנים במזונות הילדים, מהלך הדיון הוא, ראשית בחינת צרכיהם ושנית האופן בו יסופקו צרכים אלו. אף כאשר הורי הילדים בעלי אמצעים, אין בכך כדי לחייב פסיקת מזונות בשיעור גבוה, ואין לפסוק דמי מזונות בשיעור העולה על צרכי הילדים. עוד יאמר, כי ככל תביעה כספית אף תביעת מזונות יש להוכיח, כאשר "המוציא מחברו עליו הראיה". זאת כמובן תוך הבאה בחשבון של אותן חזקות עובדתיות, אשר הנטל לסתרן מוטל על הצד החולק עליהן.

89. עת הוגשה התביעה נשאה האישה בעיקר העיקרים של נטל גידול הילדים, בעוד האיש מתראה עמם במרכז קשר אך משך מספר שעות בשבוע (עמ' 5 לפרוטוקול מיום 20.5.19; תסקיר העו"ס מיום 8.1.20; פסק דיני בתלה"מ 61270-02-19); ברם, מעדכון העו"ס מיום 3.8.20 עולה, כי האיש חדל להגיע למפגשים במרכז הקשר, ולמעשה אינו מתראה עם ילדיו כלל ועיקר. בסיכומיו טען האיש, כי יש לפטרו מלזון חלק מילדיו המסרבים לקיים עמו קשר בעת הזאת (סעיפים 32-38 לסיכומי האיש); ואולם, דומני כי אין ממש בטענות האיש, שעה שאינו פועל בשקידה ראויה להבטחת קשר עם ילדיו, וממילא אין להטיל על הילדים האחריות בגין הנתק ששורר. למותר לציין, כי עסקינן בטענה שהועלתה אך בסיכומי האיש, לא הוכח שסירובם הנטען של הילדים להיפגש עם האיש אינו מוצדק, וממילא אף אם בפנינו ילד מרדן, ספק האם יש מקום לשלול את מזונותיו לחלוטין, ולא כל שכן עת האיש לא נקט כל הליך לשם שיקום או חידוש הקשר עם הילדים או מי מהם. ראו: ע"א 199/77 **חריר נ' חריר**, פ"ד לב(1) 458, 462 (1977); גריידי, בעמ' 318; רע"א 3761/10 **פלוני נ' פלונית** (2010); ע"א 425/68 **משכיל לאיתן נ' משכיל לאיתן**, פ"ד כג(1) 309 (1969); ע"א 1880/94 **קטן נ' קטן**, פ"ד מט(1) 215 (1995); ע"א 4322/90 **אדלשטיין נ' אדלשטיין**, פ"ד מו(1) 289 (1991); ע"א 574/83 **חג'ג' נ' חג'ג'**, פ"ד לח(3) 331 (1984); ע"א 66/84 **למברג נ' למברג**, פ"ד לח(3) 315 (1984); ע"מ (י-ם) 513/09 **פלונית נ' פלוני** (2010); תמ"ש (חי) 42858-03-10 **האב נ' האם** (2013).

90. מצב הדברים היום הוא, כי האישה נושאת בעול גידולם של **ארבעה משפחת הילדים**, שכן הבן ש. בגר ועובד לפרנסתו (סעיף 38 לסיכומי האיש; עמ' 38 לפרוטוקול מיום 25.5.20), ואילו הבן נ.מ. מתגורר בפנימייה, מאז חודש פברואר 2020, וכמעט שאינו מקיים קשר עם האישה, והאישה אף לא הוכיחה שהיא מוציאה דבר מה עבורו. אין לחייב איפוא את האיש לשלם לאישה דבר מה עבור מזונות הבן ש.

91. באשר לבן נ.מ. יאמר, כי חרף טענות האישה בסיכומיה (סעיפים 85-80 לסיכומי האישה); הרי שלא הוכיחה כלל ועיקר שנושאת היא בצרכיו. נ.מ. כאמור מתגורר בפנימייה וממעט בקשר עמה, ואף בחופשותיו מהפנימייה שוהה הוא בבית האיש או בבית אחות האיש (סעיף 39 לסיכומי האיש; עמ' 42 לפרוטוקול מיום 25.5.20). אף אם תמצי לומר, כי העובדה שנ.מ. אינו בקשר עם האישה, וכפועל יוצא מכך אינה נושאת אף בהוצאותיו, מקורה בהסתתו בידי האיש, הרי שחיוב במזונות לא נועד להיות סנקציה ומקום ואין לאישה הוצאה עבור מזונות אף אין לחייב את האיש להשתתף בהוצאה שאינה קיימת. ראו: עמ"ש (ת"א) 33956-02-20 **פלוני נ' פלונית** (2020). יוצא אפוא כי יש לדון אך במזונות ארבעה מהילדים, בשים לב כי על האיש, חובה אבסולוטית לשאת בצרכיו ההכרחיים של הבן א.ש., מפאת גילו.

92. קשה להלום את גרסת האיש, כי עלות כלכלת ששת הילדים גם יחד אינה עולה על 3,600 ₪ לחודש (סעיף 24 לכתב ההגנה למזונות) - יוער, כי הצדדים אינם חלוקים על עלות המדור ואחזקת המדור (סעיף 25 לתביעת המזונות; סעיף 24 לכתב ההגנה למזונות). גרסת האישה באשר לעלות צרכי הכלכלה של הילדים עולה ככלל בקנה אחד עם סכום החזקה העובדתית האמורה. יחד עם זאת דומה שהאישה התעלמה מכלל ההוצאה השולית הפוחתת, עת טענה לעלות צרכי כלכלה זהה לכל אחד מארבעת הילדים הקטנים, מבלי להבהיר שיטתה זו. האישה אמנם פירטה אי אלו הוצאות עבור הילדים, ואף הגישה אי אלו ראיות חפציות לתימוכין בטענותיה, ברם, כל שהוצג היה הוצאות עבור מוסדות החינוך, ותשלומים בגין הוצאות רפואיות, אשר למעשה כלל אינם שנויים במחלוקת. הצדדים מסכימים, כי עליהם לשאת בהוצאות אלה, כפי שיוצאו מעת לעת, אם כי לטענת האישה על האיש לשאת במלוא הוצאות אלה, ואילו לטענת האיש יש לחייבו במחצית הוצאות אלה בלבד.

93. בעדותה בפניי גוללה האישה גרסתה באשר למסגרת התקציב המשפחתית. האישה העידה כי משק הבית התקיים מהכנסתה שלה, בסך 10,000 ₪ לערך, בצירוף קצבת ילדים בסך 1,000 ₪, ותרומת האיש למסגרת התקציב המשפחתית הייתה סך 12,000 - 13,000 ₪ לחודש לערך - למעט השנה וחצי האחרונות לחיים המשותפים (עמ' 38-29 לפרוטוקול מיום 25.5.20). הנני מעדיף את גרסתה זו על גרסתה המוקדמת, בכתבי הטענות ובתצהירה, לפיה השתכרות האיש קודם לעבודתו בתחום הבניין הגיעה לכדי 19,000 ₪ לחודש. למגינת הלב בחרה האישה לטעון בתצהירה ובכתבי טענותיה גרסאות לא מבוססות בדבר הכנסות האיש - הן כאמור קודם

לעבודתו בתחום הבניין, והן עת עבד בתחום הבניין, כאשר האישה טענה כאמור שהכנסתו החודשית הגיעה לכדי 100,000 ₪ (נטו). האישה לא נתנה כל הסבר אמין והגיוני, על מה נסמכת גרסתה המוקדמת, ולטובתה אניח, כי אין מדובר בניסיון הטעיה מכוון, אלא בפרשנות מוטעית לחצאי דברים ששמעה מהאיש (השוו: ש' 16-13 בעמ' 33 לפרוטוקול מיום 25.5.20).

94. יחד עם זאת הנני מעדיף את גרסתה הקוהרנטית של האישה - בחקירתה הנגדית - בדבר אורח חיי המשפחה. גרסה זו עדיפה בעיני על גרסת האיש נוכח התנהלותו הלא מהימנה בדבר הכנסתו ופעילותו העיסקית כאמור, ומקום בו קשה להלום גרסתו, עת טען שמשק בית בן שמונה נפשות, נשען אך על הכנסת האישה, דמי השכירות וקצבת ילדים - זאת אף בשים לב למסקנתי דלעיל, לפיה אף עת פעל בתחום הבניין העביר האיש סכומי כסף ניכרים לטובת משק הבית.

95. על פי עדות האישה האמינה בעיני בעניין זה, מסגרת התקציב של משק הבית הסתכמה בסך 22,000 ₪ - 23,000 ₪ לחודש (ש' 17-15 בעמ' 32 לפרוטוקול מיום 25.5.20). גרסה זו עולה בקנה אחד עם פירוט התנועות בחשבונות הבנק וכרטיסי האשראי של הצדדים, גרסתם בדבר מימון צרכים נוספים במזומן - שלא באמצעות חשבונות הבנק - הרכב התא המשפחתי, ואף עולה בקנה אחד עם החזקות העובדתיות האמורות בדבר עלות צרכי ילדים. כפועל יוצא מכך דומני, כי יש לאמוד את עלות צרכי הילדים בטווח התחתון של החזקה האמורה, בסכום הדומה לזה לו טענה האישה, תוך הבאה בחשבון של כלל ההוצאה השולית הפוחתת. מסקנה זו עולה בקנה אחד כאמור עם התנהלותם הכלכלית של הצדדים בפועל, כעולה מהראיות, ואף בהיעדר ראיות לסתור את החזקות הללו.

96. מהלך זה מוביל לכך שיש לאמוד את צרכיו הבסיסיים של א.ש. בסך 1,550 ₪ לחודש, את צרכי ח.נ. בסך 1,350 ₪ לחודש, את צרכי ר.ה. בסך 1,150 ₪ לחודש, ואת צרכי ש. בסך 1,000 ₪ לחודש. לסך האמור יש להוסיף את עלות המדור והוצאות אחזקת המדור, כטענת האישה, עליה כאמור לא חלק האיש, עת חלקם של הילדים יחדיו מהווה מחצית מכלל ההוצאה, ויש לחלק את ההוצאה ביניהם בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת. כן יש להביא בחשבון את הוצאות החינוך והרפואה, כפי שיהיו מעת לעת. בנסיבות דנן אין להפריד בין הוצאות תלויות שהות ולאלו שאינן תלויות שהות, נוכח הנתק השורר בין האיש לילדים, יש לראות את כלל הוצאות הילדים ככאלו בהן נושאת האישה.

97. בבחינת יכולות הצדדים, יש לבחון את הכנסתם בפועל, את כושר השתכרותם ואת רכושם העשוי להוות מקור לפירעון דמי המזונות (ע"א 239/85 **עמיצור נ' עמיצור**, פ"ד מ(1) 147 (1986); ע"א 378/80 **יצהר נ' יצהר**, פ"ד לה(1) 329, 333 (1980); ע"א 364/62 **דגני נ' דגני**, פ"ד יז 1989 (1963); ע"א 130/83 **פרייס נ' פרייס**, פ"ד לח(1) 721 (1984); בע"מ 3432/09 **פלוני נ' פלונית** (2009); בע"מ 919/15 בפסקה 28 לחוו"ד השופט פוגלמן ובפסקה 40 לחוו"ד השופטת ברק ארז).

98. בכל הנוגע לרכוש העשוי לשמש לשם מימון מזונות הצדדים הרי, שמהדיון בהליך הרכושי עולה, כי כל אחד מהצדדים נותר עם רכוש בשווי כמה מאות אלפי שקלים חדשים (לרבות שווי זכויות כל אחד מהם בדירת המגורים). מכאן אף עולה, כי באופן יחסי יכולותיהם הכלכליות של הצדדים, הנובעות מרכושם, זהות.

99. באשר להכנסתה השוטפת של האישה הרי, שזו מסתכמת בסך 9,500 ₪ לחודש לערך (סעיף 44 לסיכומי האיש, סעיף 71 לסיכומי האישה), בצירוף קצבת ילדים בסך 700 ₪ (כרשום בפירוט התנועות בחשבון הבנק, וכעולה מפרסומי המל"ל). איני מביא בחשבון את שווי הטבת הרכב לה זוכה כנטען האישה, שכן לא הבאתי בחשבון את חלקם של הילדים בהוצאות הרכב של התא המשפחתי, עת האישה כלל לא טענה לכך, כך שאין מקום להביא את ההטבה הנטענת מנגד.

100. באשר להכנסת האיש ייאמר, כי בדומה לכלל התנהלותו כפי שפורטה לעיל בפרק הרכושי, אף לעניין הכנסתו דהיום, נמנע האיש מלהציג גרסה פוזיטיבית. בהרצאת הפרטים שהוגשה מטעמו (באיחור ניכר יש לומר), הואיל לציין כי משתכר הוא סך 6,000 ₪, וכל שטען הוא כי מאז עזב את בית המגורים, אין לו מקום מגורים קבוע, וכי היום מתפרנס הוא*" משליחויות של פיצה, עונה לטלפונים ומכסח לדוד שלי את הדשא"* (עמ' 20 לפרוטוקול מיום 25.5.20). אף אם אניח, כי זו פרנסת האיש היום - ומסופקני כאמור האם יש להאמין לגרסת האיש בעניין זה - אין חולק כי האיש בריא בגופו ונפשו, וממילא לא ניתן טעם מדוע אין ביכולתו להשתכר בשיעור דומה להשתכרותו בעבר, הן עת שימש כסופר סת"ם וכיועץ נישואין בסך 13,000 ₪ לערך, כתרומתו למשק הבית כגרסת האישה. איני מוצא לנכון לאמוד את כושר השתכרות האיש כפועל יוצא מהאומדן בדבר רווחיו מעיסוקו בתחום הבניין (15,000 ₪ - 20,000 ש"ח לחודש, כחלוקת סך הרווח במספר החודשים בהם הופק כאמור). להבנתי היום האיש אינו עוסק עוד בתחום הבניין. בידי אדם לבחור את תחום עיסוקו, וככל שיש בכך כדי להניב לו הכנסה סבירה, אשר משך שנים היה בה כדי לכלכל את בני משפחתו, אין מקום לאכוף עליו לעסוק בתחום אחר ורווחי יותר, עת אינו מעוניין בכך. ראו: עמ"ש (חיפה) 28488-09-19 **ר.ב. נ' ה.ב.** (2020).

101. בשים לב לצרכי הילדים כאמור, יכולותיהם הכלכליות של הצדדים ויחסיותם, והיות האישה המטפלת היחידה בארבעת הילדים נושא החיוב במזונות, יש להעמיד אפוא את הסכום אותו על האיש לשלם לאישה בגין מזונותיהם החודשיים הבסיסיים של הילדים בסך 950 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. בסך 800 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 700 ₪ לחודש, ועבור ש. בסך 600 ₪ לחודש. יחד עם האמור, עד הגיע הבן א.ש. לגיל שש שנים על האיש לשאת במלוא צרכיו ההכרחיים (הנופלים מהצרכים הבסיסיים האמורים) בסך 1,300 ₪ לחודש.

102. באשר לעלויות המדור ואחזקת המדור הרי כאמור, חלקם של הילדים בעת הזו עומד על סך 2,899 ₪ (מחצית המשכנתא 1,985 ₪, מחצית הוצאות אחזקת המדור 914 ₪). יחד עם זאת האישה משכירה את יחידת הדיור הצמודה לבית המגורים תמורת סך 2,500 ₪ לחודש (סעיף 46 לסיכומי האיש; ש' 2-1 בעמ' 32 לפרוטוקול מיום 25.5.20). בנסיבות אלה הוצאות המדור ואחזקת המדור בהן היא נושאת בפועל - לאחר הפחתת דמי השכירות המתקבלים כאמור - מסתכמות בסך 3,300 ₪ לערך בלבד, ומכאן חלקם של הילדים הוא 1,650 ₪ לחודש בלבד. סבורני איפוא, כי בשים לב ליחסיות יכולותיהם הכלכליות של הצדדים והיות האישה המטפלת היחידה בילדים, יש לחייב את האיש בעלות מדור והוצאות אחזקת המדור של הילדים בשיעורים כדלקמן: סך 450 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. סך 300 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 150 ₪ לחודש, ועבור ש. סך 100 ₪ לחודש. יחד עם האמור, עד הגיע הבן א.ש. לגיל שש שנים על האיש לשאת במלוא צרכי מדורו ההכרחיים בסך 750 ₪ לחודש. בשים לב ליכולותיהם הכלכליות של הצדדים כאמור איני מקבל את עמדת האישה, כי יש להשית על האיש את מלוא הוצאות החינוך והרפואה עבור הילדים, ולטעמי על הצדדים לחלוק בהוצאות אלה בחלקים שווים.

103. לאחר שיפורק השיתוף בבית המגורים, הדעת נותנת שיגדלו עלויות המדור, הם דמי שכירות שתידרש האישה לשלם עבור שכירת מדור חלופי עבורה ועבור הילדים. כאשר הצדדים שניהם מסכימים, כי הדעת נותנת שלא יהיה שינוי בדמי אחזקת המדור. הנני מעריך, כי יהיה בידי האישה למצוא מדור ראוי לה ולארבעת הילדים בסכום שלא יעלה על 7,000 ₪ לחודש, כטענת האישה (סעיף 26 לכתב התביעה למזונות) - בכתב הגנתו לא חלק האיש על טענה זו. יש איפוא לחלק את הוצאות אחזקת המדור עבור ארבעת הילדים (מחצית מההוצאות בכללותן) בסך של כ - 900 ₪ בהתאם לכלל ההוצאה השולית הפוחתת, תוך הבאה בחשבון של יחסיות יכולותיהם הכלכליות של הצדדים והיות האישה המטפלת הבלעדית בילדים, כך שהאיש ישלם לאישה עבור רכיב מזונות זה סך 300 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. סך 100 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 100 ₪ לחודש, ועבור ש. סך 100 ₪ לחודש. באשר לחלקם של הילדים בעלות שכר הדירה, או ההחזר החודשי של הלוואת המשכנתא, ככל שתרכוש האישה דירה ותממנה בהלוואת משכנתא, על האיש לשלם לאישה 15% מדמי השכירות בכללותם עבור א.ש., 10% עבור ח.נ., 5% עבור ר.ה., ועבור ש. 5% (השיעורים האמורים נקבעו בשים לב לחלקם של הילדים בעלות שכר הדירה או המשכנתא, יחסיות יכולותיהם הכלכליות של הצדדים והיותה אישה המטפלת הבלעדית בילדים). זאת כאשר הסכום הכולל של דמי השכירות או הלוואת המשכנתא ממנו יגזרו השיעורים האמורים, לא יעלה על 7,000 ₪ לחודש. ככל שמעבר האישה והילדים למדור אחר יבוצע קודם הגיע א.ש. לגיל שש שנים, יהיה על האיש לשלם לאישה בגינו סך 500 ₪ עבור הוצאות אחזקת המדור ושיעור 25% מעלות שכר הדירה או המשכנתא, ואף זאת כנגזרת מסכום מרבי של 7,000 ₪ לחודש.

104. אשר על כן הנני מורה כדלקמן

א. טענות האישה לזכות לקבלת תשלום מהאיש בגין רווחים שלא הבעיר לטובת התא המשפחתי, איזון נכסי קריירה, מוניטין אישי ושווי עסקו של האיש - נדחות.

ב. על האיש לשלם לאישה **סך 11,000** ₪, בגין הציוד העסקי, וזאת כנגד מסירת ציוד זה לידיו על ידי האישה.

ג. האישה תכין **שתי רשימות** המחלקות את כלל המטלטלין שבבית המגורים, כפי שפירט האיש בתצהירו, והאיש יבחר לו אחת הרשימות. האישה תערוך את רשימותיה בתוך 30 יום והאיש יבחר את בחירתו בתוך 15 יום לאחר מכן - הצדדים יתאמו ביניהם מועד לאיסוף המטלטלין על ידי האיש בתוך 30 יום מהודעתו על בחירתו.

ד. כלל חובות הצדדים כלפי הבנקים, בשני חשבונותיהם המשותפים, בריא יזון בחלקים שווים, בערכם במועד הקובע. אף חובות שנוצרו עד המועד הקובע כלפי מוסדות חינוך של הילדים, רשויות שונות, כרטיסי אשראי ואמה של האישה, ברי איזון בחלקים שווים במועד הקובע. על הצדדים לשאת בחלקים שווים בהחזר החודשי של הלוואת המשכנתא, החל מהמועד הקובע ועד לפירעון מלוא יתרת הלוואת המשכנתא. על האיש להשיב לאישה מחצית מכל סכום ששילמה או תשלם בגין החובות האמורים, וככל שנותר חוב כלפי איזה מהגורמים האמורים הרי שעל הצדדים לפרעו בחלקים שווים.

ה. על האיש לשלם לאישה בגין כלי הרכב **סך 25,500** ₪.

ו. כלל זכויותיהם הסוציאליות והפנסיוניות של הצדדים, אשר נצברו ממועד הנישואין ועד למועד הקובע, יאוזנו בחלקים שווים, בערכם במועד הקובע.

ז. השיתוף בדירת המגורים יפורק על דרך של מכר לכל המרבה במחיר, כאשר תמורת המכר בניכוי הוצאותיה וחובות אותם על הצדדים לפרוע מתוך תמורת המכר, תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. פירוק השיתוף יבוצע עת תובהר לאשורה ההתחשבנות הכספית שבין הצדדים, בהתאם להוראות פסק דין זה. זאת בידי הצדדים לעשות בין בהסכמה, ובין בדרך של הגשת תביעה לאכיפת פסק דין זה, בהתאם להוראת סעיף 7 **לחוק בית המשפט לענייני משפחה**, תשנ"ה - 1995.

ח. האיש ישלם לאישה בגין מזונותיהם החודשיים הבסיסיים של הילדים, כדלקמן: סך 950 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. סך 800 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 700 ₪ לחודש, ועבור ש. סך 600 ₪ לחודש. יחד

עם האמור, עד הגיע הבן א.ש. לגיל שש שנים על האיש לשלם לאישה את עלות מלוא צרכיו ההכרחיים (הנופלים מהצרכים הבסיסיים האמורים) בסך 1,300 ₪ לחודש.

ט. כל עוד לא פורק השיתוף בדירת המגורים והאישה והילדים מוסיפים להתגורר בה, ישלם האיש לאישה עבור מדור והוצאות אחזקת מדור הילדים, כדלקמן: סך 450 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. סך 300 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 150 ₪ לחודש, ועבור ש. סך 100 ₪ לחודש. יחד עם האמור, עד הגיע הבן א.ש. לגיל שש שנים על האיש לשאת במלוא צרכי מדורו ואחזקת מדורו ההכרחיים בסך 750 ₪ לחודש.

י. לאחר שיפורק השיתוף בדירת המגורים, והאישה והילדים יעבור למדור אחר, ישלם לאישה עבור הוצאות אחזקת מדור הילדים, כדלקמן: סך 300 ₪ עבור א.ש., עבור ח.נ. סך 100 ₪ לחודש, עבור ר.ה. סך 100 ₪ לחודש, ועבור ש. סך 100 ₪ לחודש. ככל שמעבר האישה והילדים למדור אחר יבוצע קודם הגיע א.ש. לגיל שש שנים, יהיה על האיש לשלם לאישה בגינו סך 500 ₪ עבור הוצאות אחזקת המדור.

יא. לאחר שיפורק השיתוף בדירת המגורים, והאישה והילדים יעבור למדור אחר, ישלם האישה לאישה עבור מדור הילדים, כדלקמן: 15% עבור א.ש., 10% עבור ח.נ., 5% עבור ר.ה., ועבור ש. 5%. השיעור האמורים יגזרו מדמי השכירות החודשיים או ההחזר החודשי של הלוואת המשכנתא אותם תידרש האישה לשלם בגין מגוריה יחד עם הילדים, כאשר הסכום הכולל של דמי השכירות או הלוואת המשכנתא ממנו יגזרו השיעורים האמורים, לא יעלה על 7,000 ₪ לחודש. ככל שמעבר האישה והילדים למדור אחר יבוצע קודם הגיע א.ש. לגיל שש שנים, יהיה על האיש לשלם לאישה בגינו 25% מעלות שכר הדירה או המשכנתא, ואף זאת כנגזרת מסכום מרבי של 7,000 ₪ לחודש.

יב. הסכומים האמורים בסעיפים ח'-יא' לעיל יישאו הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן, על בסיס המדד הידוע היום, ויתעדכנו מידי שלושה חודשים, ללא עדכון בדיעבד.

יג. כן יישאו הצדדים בחלקים שווים בכלל תשלומי החינוך והרפואה עבור הילדים לרבות עבור מוסדות החינוך הסעות למוסדות החינוך, מחזור אחד של קייטנה בחופשת הקיץ וחוג אחד מידי שבוע, ציוד הנדרש לחוג (בגדים מתאימים, ספרים וכיוב'), שעורי עזר, אבחונים, טיפולים פסיכולוגיים, משקפיים, עדשות מגע וטיפולי שיניים, רכישת ספרי לימוד לצרכי בית הספר וטיולים, המתקיימים במסגרת החינוכית וצהרון. למען הסר ספק מובהר בזה, כי על הצדדים לתאם ביניהם כל הוצאה חינוכית ורפואית, וכן עליהם לפעול לשם מיצוי ההנחות והזכאויות העומדות להם, ועלות הנשיאה בהוצאה חינוכית או רפואית תחושב לאחר הפחתת שוויין, ככל שתופחתנה.

יד. החיוב בדמי המזונות יחול החל מיום 1.11.20 ועד הגיע הילדים לגיל 18 שנה, או סיום לימודיהם התיכוניים, לפי המאוחר. ככל שישרתו בשירות צבאי חובה, או שירות לאומי, אזי בתקופת השירות יעמוד החיוב על שליש משיעורו הקודם. קודם ליום 1.11.20 יחול החיוב במזונות זמניים, הגם שהוא גבוה במעט מהחיוב במזונות הקובעים דלעיל. זאת הן נוכח הכלל בדבר אי השבת מזונות "שנאכלו", והן בשים לב להרכב התא המשפחתי, עת עד הגיע הבן ש. לגיל שמונה עשרה, היה מקום להשית על האיש חיוב במזונותיו.

טו. קצבת הילדים מאת המל"ל תשולם לידי האישה בנוסף לדמי המזונות דלעיל.

טז. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"א, 1 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא